

Zpravodaj

SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV

24. červen 2005

2

**Všem čtenářům zpravodaje
přejeme
krásné a prosluněné prázdniny!**

Slovo starosty

Vážení občané města Smiřice,

uběhlo několik týdnů a měsíců od posledního čísla našeho Zpravodaje a my se opět setkáváme alespoň jeho prostřednictvím. Ne každý přijde na zastupitelstvo města či na případné podzimní setkání s občany. Proto je dobře, že kromě rozhlasu, internetu a úřední desky máme i takovou možnost komunikace a přenosu informací.

Jak jste si jistě na první pohled všimli, doznalo toto číslo určitých změn. Některé záležitosti si změnu stylu vyžadují, jiné si změnu zaslouží. A tak k Vám po dlouhých letech přichází Zpravodaj v novém kabátu, který snad Vy, věrní čtenáři, uznáte slušivým a případné nové čtenáře zaujme přirozeným mladistvým vzhledem odpovídajícím dnešním požadavkům.

V souvislosti s tím došlo ke změně tiskárny, což nám umožní obdržet grafický návrh Zpravodaje ještě před jeho tiskem. Tím dojde ke snížení počtu chyb a nesrovnalostí, které všichni čas od času produkujeme.

A nyní již k dění ve městě. Jak jistě víte, akcí číslo 1 je v tomto roce výstavba kanalizace v Rodově, Smiřicích a na Zderazi. Investorem výstavby kanalizace je město a v současné době je již prostavěno 13 mil. Kč z celkových 30 mil. Kč. Průběžně na tuto akci plynou dotace ze Státního fondu životního prostředí ČR. Situaci v Rodově z počátku velmi výrazně komplikovala vysoká hladina spodních vod, ale operativními opatřeními se tento problém podařilo z velké části eliminovat. Poděkování patří pracovníkům a vedení dodavatelské společnosti STAVOKA KOSICE, a. s. Nejen, že toto kritické období zvládli, ale ještě městu pomohli s úpravou terénu pro dětské hřiště na starém sídlišti. Zároveň se s akcí kanalizace buduje vodovod pro Rodov a Trotinu. Investorem této akce je VAK HK.

Takto vypadá v současné době silnice v Rodově směrem na Trotinu

S finančními náklady kanalizace se letos vyrovnáme a vodovod budeme hradit do roku 2008 v pravidelných ročních splátkách ve výši 860 tis. Kč.

Jak jsem již při mnoha příležitostech řekl, po dokončení kanalizace budeme věnovat hlavní pozornost chodníkům, komunikacím a veřejným prostranstvím. Kanalizace Rodov, která představuje většinu objemu stavby, by měla být dokončena do podzimu letošního roku. V této souvislosti byl vedoucí odboru správního a ŽP pan Klimeš pověřen

vypracováním výhledového plánu investic právě v oblasti chodníků a komunikací,

který bude zohledňovat technický stav daného úseku a potřebnost s ohledem na frekvenci užívání a bezpečnost v dané lokalitě.

Tento plán byl předložen členům zastupitelstva města na červnovém zasedání. Zastupitelé by měli rozhodnout o oprávněnosti určených priorit a v budoucích rozpočtech města by měli členové ZM dát zelenou financím pro tyto účely. Investice v této oblasti by se poté měly realizovat v předem daném pořadí s ohledem na finanční možnosti města.

Souběžně s těmito investičními akcemi a záměry se snažíme o aktivitu i na poli kulturním a společenském. V této oblasti se městu podařilo realizovat II. ročník hudebního festivalu Smiřické svátky hudby, který jak ohlasem veřejnosti, tak finančně dopadl bez ztráty kytičky.

Domnívám se rovněž, že se podařilo sestavit zajímavý program letošního Smiřického hrnce, jehož hodnocení bude jistě součástí příštího čísla.

Na úspěchu těchto akcí má rozhodující podíl celá řada sponzorů a partnerů, kteří nás v těchto aktivitách podporují nejen duševně, ale především finanční a technickou pomocí. Chtěl bych při této příležitosti říci, že si jejich pomoci vážím. Díky této podpoře se podařilo na Smiřické svátky hudby a Smiřický hrnc shromáždit cca 400 tis. Kč.

Naproti tomu se i město snaží podporovat společenské a sportovní dění v našem městě. V této oblasti bylo z rozpočtu města rozděleno mezi organizace, které požádaly o příspěvek, 150 tis. Kč a tuto snahu ještě podpořila společnost Danisco částkou 60 tis. Kč.

Společenské dění nemá daleko k sociální politice a aktivitám. Jak jistě víte, tak jsme v průběhu loňského roku převzali od kraje Pečovatelskou službu a Dům penzion pro důchodce a v letošním roce tyto aktivity v plném rozsahu realizuje občanské sdružení Obecný zájem s finanční podporou města ve výši 280 tis. Kč. Celkový rozpočet PS a DPD činí cca 2 mil. Kč. Pozitivní je, že se po určitých organizačních změnách podařilo zvýšit počet obsluhovaných občanů v terénu a celý provoz PS a DPD se stabilizoval jak provozně, tak finančně.

Další záležitostí, se kterou se město muselo vyrovnat, byl zákon o DPH se všemi jeho negativními dopady do hospodaření města. Chtěl bych jen občany uklidnit, že v žádném případě nedošlo k prodeji majetku spojeného s městskými kotelnami tak, jak to slýcháme z různých fám, ale pouze k jeho pronajmutí společnosti TEDOM ENERGO, s. r. o. Jedná se o společnost, která v ČR provozuje plynová tepelná hospodářství v řadě měst a obcí. Město vlastní i nadále, tak jako v případě penzionu, veškerý majetek.

Je samozřejmě celá řada problémů, ať už drobných či větších, které s sebou nese chod jakékoliv organizace. Specifickým problémem měst a obcí je vandalismus, bezohlednost k cizímu a veřejností užívanému majetku a lhostejnost řady lidí ke svému okolí. Nebudu Vás unavovat rozbitými odpadkovými koši a jinými škodami, které mohou být kvalifikovány jako poškozování cizího majetku. Chci jen upozornit, že Policie ČR byla požádána o zvýšený dohled v určitých lokalitách, které se nám jeví jako krizové.

Stejně tak byla zahájena další vlna kampaně zaměřená na dlužníky města všeho druhu. Ve spolupráci s právní kanceláří budeme tyto případy řešit a dotahovat třeba až k exekuci na majetek, případně na plat. Tato kancelář pracuje pro město na základě měsíčního paušálu, takže zvýšená aktivita vůči dlužníkům nás nestojí nic navíc. To by si měli uvědomit všichni, kteří žijí na úkor města a jeho občanů.

Co říci závěrem? Snad jen popřát hodně sluníčka o prázdninách a dovolených.

Tak zase někdy v dalším čísle

Luboš Tuzar, starosta města

Slovo tajemnice

Vážení spoluobčané,

k napsání dnešního příspěvku mě přiměla nepříjemná událost. Jak jste si asi všimli, nechal městský úřad na jaře osázet kontejnery na náměstí maceškami. Také na úřadu došlo k obnově květinové výzdoby, a to v obřadní síni a na schodišti do 1. patra. Nová úprava však „vydržela“ nedotčená jen krátce. Na náměstí jsou macešky z kontejnerů vytrhávány. Na úřadu už 14 dní po osázení květinových truhlíků na chodbě někdo z našich klientů bezostyšně vytrhl celý trs květin, odnesl si je zřejmě domů a hlínu rozsypal po schodech. Za několik dní se situace opakovala znovu!

Máme zájem, aby město bylo čisté a upravené. Víme o zničených lavičkách v parku i ve městě, o chybějících ukradených odpadkových koších, které se snažíme nahradit. Kromě běžné údržby veřejných prostranství chceme postupně zřídít či opravit plochy pro děti. Jeden z takových dětských koutků s prolézačkami, houpačkami a pískovištěm bude letos vybudován na Sídlišti. Zástupci městského úřadu se zde sešli s obyvateli a domluvili podobu a vybavení. Stejně bychom chtěli příští rok pokračovat i jinde. Všechno však stojí nemalé finanční prostředky, neboť je nutné striktně dodržet všechny bezpečnostní i hygienické normy a předpisy.

Dalším ukázkou přístupu některých obyvatel ke svému okolí je prostor za Dvoranou, který v dubnu vyčistili pracovníci přijatí na veřejně prospěšné práce. Vysekali křoví, uklidili nepořádek. Hned druhý den byly na stromech a po zemi rozházené kotouče papírové pásky, objevily se i na stromech na náměstí. Ve vlastní zahradě by si takovou výzdobu jistě nikdo nepořídil.

Část vandaly poničené lávky na písáku Obora. Její oprava bude stát cca 20 tis. Kč.

Jak se vám líbí i opakovaně rozsypané odpadkové koše a strhané plakáty z ploch, které se snaží úřad udržovat? Domnívám se, že naši pracovníci údržby města pracují dobře. Je pro nás všechny proto zklamáním, když jejich úsilí vyjde nazmar. Škoda práce, škoda vynaložených peněz z rozpočtu města.

Mgr. Věra Hottmarová
tajemnice Městského úřadu Smiřice

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání Zastupitelstva města dne 17. března 2005

- ZM Smiřice po projednání problematiky tepelného hospodářství města Smiřice neschválilo prodej ani založení společného podniku tepelného hospodářství města Smiřice. ZM uložilo Radě města Smiřice řešit tuto problematiku formou pronájmu.

- ZM Smiřice projednalo a schválilo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 2/2005 o nakládání s komunálním a stavebním odpadem.
- ZM Smiřice projednalo a schválilo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 3/2005, kterou se zrušují obecně závazné vyhlášky č. 3/1997 Tržní řád a č. 1/2000 o změně obecně závazných vyhlášek č. 1/1996 a č. 3/1997.
- ZM Smiřice schválilo odvod 2 % z ročního objemu odměn starosty zúčtovaných k výplatě v běžném roce do zaměstnaneckého fondu města Smiřice a zároveň schválilo uvolněnímu starostovi možnost čerpání z tohoto fondu za stejných podmínek jako zaměstnancům města.
- ZM Smiřice revokovalo usnesení ZM č. 2/11/04 (uzavření smlouvy o půjčce VAK Hradec Králové ve výši 3 764 000,- Kč) a schválilo uzavření smlouvy o půjčce VAK Hradec Králové ve výši 3 453.000,- Kč.
- ZM Smiřice vzalo na vědomí zprávu o provedení inventarizace majetku a závazků města Smiřice za rok 2004.

Z jednání Zastupitelstva města dne 28. dubna 2005

- ZM Smiřice schválilo smlouvu s VAK Hradec Králové, a. s. o budoucí kupní smlouvě, o budoucí smlouvě o nájmu a provozování a budoucím nepeněžitým vkladu do akciové společnosti na kanalizaci.
- ZM Smiřice projednalo závěrečný účet spolu se zprávou o výsledku přezkoumání hospodaření města Smiřice za rok 2004 a v souladu se zákonem o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů vyjádřilo souhlas s celoročním hospodařením, a to bez výhrad.
- ZM Smiřice vzalo na vědomí zprávu o výsledku finančních kontrol.
- ZM Smiřice schválilo bezúplatný převod pozemku st. p. č. 27/1 o výměře 1255 m² z LV 1 ČR na LV 10001 Město Smiřice.
- ZM Smiřice schválilo záměr prodeje části pozemku st. p. č. 27/1 v k. ú. Smiřice o rozloze 300 m² pro účely bytové zástavby za tržní cenu stanovenou soudním znalcem, ne však za cenu nižší než 500,- Kč/m².
- ZM Smiřice schválilo na základě doporučení komise pro vyhodnocení nabídek záměru výstavby bytového domu na pozemku st. p. č. 27/1 v k. ú. Smiřice výstavbu bytového domu společností VALC, s. r. o. (*pozn. jedná se o pozemek na Palackého ul. vedle bytovky čp. 24+25 – bývalá obuv*)
- ZM vzalo na vědomí dopis ing. Miroslava Roubala čj. 827/05 ze dne 31. 3. 2005 a současně sdělení odboru výstavby k této věci. ZM uložilo starostovi informovat ing. Roubala o skutečnosti, že jeho námitky nemohou být považovány za námitky ve smyslu § 22 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, ale za připomínky ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona.
- ZM Smiřice schválilo dodatek č. 1 zřizovací listiny Základní školy Smiřice.
- ZM Smiřice schválilo úpravu rozpočtu města č. 1.
- ZM Smiřice schválilo pořízení investic do školní jídelny (myčka, konvektomat) formou leasingu, přičemž suma akontace a splátek roku 2005 nesmí překročit 285.000,- Kč.
- ZM Smiřice schválilo záměr města Smiřice založit mikroregion Smiřicko s předpokládanou výší členského příspěvku 10,- Kč na obyvatele.
- ZM Smiřice neschválilo vypracování cenové mapy města Smiřice.

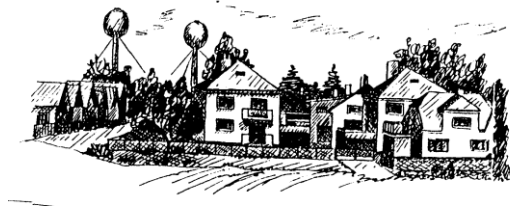
Z jednání Zastupitelstva města dne 16. června 2005

- ZM Smiřice schválilo úpravu rozpočtu č. 2 na základě rozpočtového opatření č. 2.
- ZM Smiřice revokovalo usnesení ZM Smiřice č. 2/15/05 ze dne 28. 4. 2005 a v souladu se zákonem o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů vyjádřilo souhlas s celoročním hospodařením města Smiřice za rok 2004 s výhradami vzhledem k dílčím nedostatkům uvedeným ve zprávě o přezkoumání hospodaření. K jejich odstranění schválilo ZM Smiřice opatření k nápravě.
- ZM Smiřice delegovalo zastupitele města pana Petra Krejčího na jednání řádné valné hromady společnosti VAK Hradec Králové, a. s. dne 22. 6. 2005 a dále mu uložilo na tomto jednání hlasovat pro schválení Smlouvy o prodeji části podniku (provozní části), schválení Smlouvy o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury a s tím spojené smluvní dokumentace.
- ZM Smiřice schválilo Statut sociálního fondu města Smiřice.
- ZM Smiřice schválilo poskytování cestovních náhrad členům zastupitelstva ve výši a za podmínek stanovených právními předpisy pro zaměstnance v pracovním poměru a v souladu s vnitřní směrnicí MěÚ Smiřice o poskytování cestovních náhrad.
- ZM Smiřice schválilo prodej části pozemku st. p. č. 27/1 v k. ú. Smiřice o rozloze 300 m² společnosti VALC s.r.o. Hradec Králové za tržní cenu stanovenou soudním znalcem, ne však za cenu nižší než 500,- Kč/m².
- ZM Smiřice neschválilo záměr prodeje části pozemku p. č. 710/2 v k. ú. Smiřice.
- ZM Smiřice projednalo a schválilo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 4/2005 o nakládání s komunálním a stavebním odpadem. *(pozn.: přestože původně schválená vyhláška č. 2/2005 byla před schválením v ZM konzultována s Krajským úřadem, po schválení v ní tentýž úřad našel chybu, takže musela být opravena a znovu schválena)*
- ZM Smiřice projednalo a schválilo obecně závaznou vyhlášku města Smiřice č. 5/2005, kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška města Smiřice č. 10/1994 o plakátovacích plochách v teritoriu města. *(pozn.: výlep plakátů již nebude řešen vyhláškou, ceník za výlep plakátů schválila RM v roce 2004 – cena za výlep 1 plakátu je 10,- Kč, neziskovým organizacím se služba poskytuje bezplatně)*
- ZM Smiřice schválilo bezúplatný převod pozemků p. č. 764/3 o výměře 360 m² (ostatní plocha – ostatní komunikace), p. č. 290/3 o výměře 72 m² (ostatní plocha – hřbitov, urnový háj) a st. p. č. 295 o výměře 29 m² (zastavěná plocha a nádvoří – hrobka) z LV 1 – ČR MěNV Smiřice na LV 10001 – Město Smiřice.
- ZM Smiřice schválilo poskytnutí finančního příspěvku na podporu společenských aktivit Klubu kuželkářů Zálabák Smiřice ve výši 60.000,- Kč.

L. Reichová

Omluva

Město se tímto omlouvá za informaci uvedenou ve Zpravodaji z 10. 12. 2004, kde redakce Zpravodaje poškodila paní Černou výrokem, že odmítla dále prodávat Zpravodaj. Nejedná se o nevělu paní Černé, ale o negativní daňové dopady do hospodaření její provozovny.

Zprávy Obecního úřadu **Holohlavy**

U Jordánu už probíhá výstavba rodinných domků

Obec již prodala 9 stavebních parcel a k prodeji zbývá už jen 1 parcela (polovina dvojdomku). Firma Fortel staví v současné době 2 domky a v dohledné době začne stavět další 4, na které už má zájemce. Obec v současné době řeší pouze dopravní značení v této lokalitě. Jedná s MěÚ Smiřice o propojení tohoto sídliště se smiřickou ulicí Ed. Karla. Buď jako zpevněnou plochu pro dopravu v klidu a pro pěší nebo celou lokalitu U Jordánu vybudovat jako obytnou zónu s retardérem a dobudovat komunikaci jako provizorní do doby budoucí přeložky silnice III. tř./3089. Současná komunikace je již dnes využívána občany Holohlav k cestě do Smiřic k lékaři a na nákupy a občany Smiřic je využívána např. k cestám směrem na Jaroměř za prací apod.

V Rybízovně se stavět rodinné domky nebudou!

Cca 5 000 m² pozemků předurčených pro výstavbu rodinných domků se bude rezervovat pro drobné podnikání. Při měření hluku v nočních hodinách, provedeném Zdravotním ústavem v Hradci Králové, nebyl splněn limit normy pro lokalitu určenou pro bydlení. Bylo naměřeno o 5 dB více než povoluje norma. Podíl na tom mají nejen štěpkovače u katru pily a sušárna obilí, ale i neustálý provoz na hlavní silnici. Prostor u hlavní silnice bude odprodán jedinému zájemci Autobazaru Trotina.

Pozemky byly nabízeny od prosince 2003 na našich internetových stránkách a Czech Investu Praha, na naší úřední desce v době od 10. 12. 2003 až do 31. 1. 2004. Obchodní řetězce byly osloveny přímo. Žádný z nich o výstavbu obchodů nemá zájem z důvodů malé zástavby (uváděli jsme spádovost 5 000 obyvatel). Zájemcům o výstavbu rodinných domků budou nabídnuty náhradní stavební pozemky u Tvrdých.

V Domkách byla vybudována nová kanalizace

V současné době se buduje přečerpávací stanice k této kanalizační stoce. Poslední úsek kanalizace, který je třeba v Holohlavech dobudovat, bude v ulici Dlouhá s hasičskou zbrojnicí. Stavbu provede firma STAVOKA Kosice po dokončení výstavby kanalizace v Rodově.

Gravitační stoka Holohlavy - lokalita
V Domkách

Holohlavská kamenná hospoda

Tato hospoda je v současné době je na prodej. Kromě vietnamských obchodníků o ní projevuje zájem obec Holohlavy. V červnu bude na veřejné schůzi provedeno posouzení, za jakým účelem by bylo rozumné hospodu koupit a jak ji využít. Námětů bylo několik a odborný odhad nákladů provádí stavitel Jiří Hájek.

Návrhy: Obecní úřad se sálem na různé akce, obecní kuchyň, obecní hospoda.

Poslední možnost bude pravděpodobně zamítnuta z důvodů již existujících občerstvení a problémů s obecními hospodami všeobecně.

Využití budovy školy

Prostory dnešní mateřské školy jsou rovněž ve hře. V 1. patře je mateřská školka a přízemí zeje prázdnou. Nabízí se zde možnost přestěhování obecního úřadu. Předpokladem ovšem je, že se už nikdy nevrátí základní škola do Holohlav. Ministerstvo preferuje spíše dopravu dětí do větších škol než malotřídky a pod.

I při otevření další, druhé třídy MŠ, zůstává jedna třída a byt (učitele Celby) se sociálním zázemím k dispozici. Třída by zůstala multifunkční místností a byt by stačil bohatě na činnost obecního úřadu. Děti mohou cvičit také v suterénu, kde je vše pro ně připravené.

Celé rozhodování je ale na obyvatelích naší obce a hlavně na zastupitelích, jak této možnosti využít. Můžete mít i jiný návrh nebo názor. Přijďte nám ho říci a nebo podpořit určitou myšlenku na veřejnou schůzi, která se bude konat **27. června 2005 v 19,30 hodin na obecním úřadě.**

Bezdrátový internet v Holohlavech funguje!

V měsíci květnu byl nainstalován na kostelní věž nový připojovací bod pro nové zájemce o internet a pro ty, kteří mají „špatný výhled“ na střechu MŠ.

Dětský den opět v parku

Tradiční dětský den se uskutečnil opět v místním parku a vydařil se. K poslechu hrála skupina DUO MP-2. Na organizaci se podíleli naši hasiči, Svaz žen, mateřská školka a kulturisté. Z mnoha atrakcí se dětem nejvíce líbil skákací hrad a motorová vozítka.

Hlavními našimi sponzory byli: Trotina Auto s.r.o., firma TOMAS, Rund Nový Ples, Helena Slušítková – Koloniál, Autodíly Skořepa, Martin Minařík – klempířství, Alfréd Schiller – tesařství, Monastyl – Šárka Jasenská, Pila Holohlavy, Josef Holeček, RCHP Benátky a další.

Miloš Malínský, starosta Holohlav

Canisterapie v mateřské škole v Holohlavech

Slovo **canisterapie** se objevuje v současné době stále častěji a ve volném překladu znamená terapii s pomocí psa.

Canisterapii můžeme také definovat jako způsob terapie, který využívá pozitivního působení psa na zdraví člověka, přičemž klade důraz především na řešení problémů psychologických, citových a sociálně-integračních a působení na fyzické zdraví člověka je u ní druhotné. Uplatňuje se

zejména jako pomocná psychoterapeutická metoda při řešení různých situací v případě, kdy jiné metody nejsou účinné nebo použitelné. Jedná se např. o navazování kontaktu s pacienty, kteří obtížně komunikují a při práci s citově deprimovanými dětmi, autistickými dětmi, mentálně postiženými, v logopedické a rehabilitační praxi, při výskytu apatie, u dlouhodobě nemocných dětí nebo jako součást komplexní terapie v geriatrici apod. (převzato z www.canisterapie.info)

V posledních letech se množí případy napadení člověka psem. Všichni víme, jak mohou být nebezpečná, hlavně když pes zaútočí na malé dítě. Rodiče mají strach a právem se obávají, že co pes, to se rovná nebezpečí pro jejich dítě. Nejen toto bylo důvodem, proč jsme si do naší mateřské školy v Holohlavech pozvali asistentky se speciálně vycvičenými canisterapeutickými psy. V pondělí 2. května, za krásného slunečního odpoledne, se konala na školní zahradě ukázka této terapeutické metody. Tři canisterapeutky, Ivona Schejbalová, Jana Pochylová a Jarmila Rybová dorazily se svými psy Scottym, Sorbonem a Ambrou, aby ukázaly a přiblížily dětem a jejich rodičům co to vlastně ta canisterapie je a práci s terapeutickými psy. Velice pěkným a dětem srozumitelným způsobem vysvětlily, jak se správně chovat k volně pobíhajícím psům, že nemají hladit žádné pejsky, byť jim to jejich majitelé dovolí, jak se chovat ke psům vůbec a jaké jsou možnosti využití cvičených psů obecně. Přiblížily jim význam terapeutických psů při práci s tělesně i mentálně handicapovanými lidmi. I tito lidé přece žijí v naší společnosti a přiznejme si, velice často setkání s nimi v nás vyvolává rozpaky. Nevíme, jak se tvářit, jak se chovat. A tato terapie těmto lidem pomáhá zjednodušit svou komunikaci s okolím.

Psi předvedli, jak reagují na povely. Děti měly možnost si s pejsky pohrát a pomazlit se. Asistentky pro ně připravily také spoustu poznávacích her. Děti například hledaly se zavázanýma očima psí uši, tlapku, čenich, překračovaly ležící psy nebo je podlézaly, vyzkoušely si svou odvalu a v lehu se nechaly psy překračovat, schovávaly psům míčky, házely na aportování a spoustu dalších. Hodně dětí se dostalo do takového blízkého kontaktu se psem poprvé a pro všechny to byl velice hluboký zážitek.

Celou akci také velice kladně ohodnotili přítomní rodiče a některé holohlavské maminky, které se přišly podívat spolu s dětmi, které ještě školku nenavštěvují. Všichni jsme se shodli, že bude velice přínosné ukázku canisterapie zopakovat, možná i v pravidelných intervalech a už se těšíme, až naši školku asistentky se svými psy opět navštíví.

Vážíme si toho a děkujeme jim, že si udělaly ve svém volnu čas, který bez nároku na honorář věnovaly prezentaci této formy bezpochyby velice přínosné terapie a snížily alespoň o trochu obavy z toho, že každý pes, kterého potkáme, má jediný cíl – pokousat naše dítě.

Mateřská škola v Holohlavech má plno

Oznamujeme, že pro školní rok 2005–2006 je již zapsáno do holohlavské mateřské školy 28 dětí, tedy nejvyšší možný počet na jednotřídce. Proto už nebude možno vyhovět pro uvedený školní rok dalším žádostem o umístění. Uvažujete-li o umístění vašeho dítěte do naší mateřské školy, můžete si podat žádost na až pro školní rok 2006–2007. Zápis bude probíhat v únoru příštího kalendářního roku.

Renáta Smotlachová

Pohárová soutěž dobrovolných hasičů

Dne 11. 6. 2005 se uskutečnila „Pohárová soutěž“ družstev dobrovolných hasičů mužů, žen a dětí v požárním útoku. Soutěže se zúčastnilo 13 družstev mužů, 2 družstva žen, 6 družstev MH mladších a 5 družstev MH starších. Do soutěže se přihlásila družstva:

- družstva mužů z SDH: Holohlavy, Jasenná, Roudnice, Smiřice, Račice nad Trotinou, Dobřenice, Vlkov, Rožnov, Hříbojedy, Černožice, Hořiněves, Střezetice, Škodějov
- družstva žen z SDH: Dobřenice a Hořiněves
- družstva dětí z SDH: Holohlavy, Dubenec, Rožnov, Hříbojedy, Smiřice

Výsledky „Pohárové soutěže“

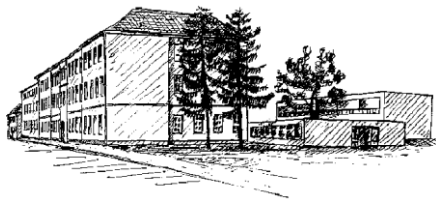
Muži			Ženy		
Pořadí	Družstvo	Čas útoku	Pořadí	Družstvo	Čas útoku (s)
1.	SDH Holohlavy	25,43	1.	SDH Hořiněves	52,78
2.	SDH Střezetice	29,19	2.	SDH Dobřenice	53,78
3.	SDH Roudnice	30,50			
4.	SDH Vlkov	41,00			
5.	SDH Rožnov	42,90			
6.	SDH Hříbojedy	43,37			
7.	SDH Dobřenice	46,56			
8.	SDH Račice n. T.	51,32			
9.	SDH Smiřice	53,72			
10.	SDH Hořiněves	54,91			
11.	SDH Jasenná	55,81			
12.	SDH Černožice	57,07			
13.	SDH Škodějov	84,59			

Štafety dvojic a požární útok

MH mladší:

MH starší:

Pořadí		Výsledný čas	Pořadí		Výsledný čas
1.	SDH Holohlavy	132,63	1.	SDH Rožnov	113,78
2.	SDH Hříbojedy (Modrásci)	134,93	2.	SDH Hříbojedy	120,68
3.	SDH Hříbojedy (Žluťasci)	165,35	3.	SDH Holohlavy	121,53
4.	SDH Rožnov (Šmoulata)	172,07	4.	SDH Smiřice	214,16
5.	SDH Rožnov (Štěňata)	189,81	5.	SDH Dubenec	diskval.
6.	SDH Dubenec	201,78			

Ze života základní školy

- Ve druhém pololetí školního roku na škole proběhla celá řada soutěží. Nejúspěšnější žáci reprezentovali školu v okresních i krajských kolech a vedli si velmi dobře.

Michaela Sitová obsadila 1. místo v okresním kole a 4. místo v krajském kole Konverzační soutěže v německém jazyce. Markéta Dvořáčková reprezentovala v okresním a krajském kole Matematické olympiády a Lukáš Koldrt získal 3. místo v okresním kole Fyzikální olympiády a 14. místo v krajském kole.

ZŠ Smiřice obsadila v republikové soutěži žáků 1. stupně 20. místo a byla nejlépe hodnocenou školou okresu Hradec Králové v projektu „Zdravé zuby“.

Petr Špaček byl oceněn na základě hodnocení odborné poroty jako jeden z nejúspěšnějších autorů a získal zvláštní ocenění za své výtvarné dílo s názvem „Scénář přírody“ v celostátní výtvarné soutěži „Krásné je žít“.

Přírodovědná hlídka ve složení S. Havránková, M. Dvořáčková, Š. Havel a V. Tarantík obsadila v konkurenci 18 škol 3. místo v soutěži Ekomládě 2004.

V literární soutěži „Svět očima dětí“ v kategorii 4.–5. tříd získal 1. místo Vojtěch Erbrt a 2. místo Tereza Drobníková.

Družstvo ve složení Fečík, Runkas, Šuták, Tarantík, Ponikelský, Kučera, Zapadlo, Janko, Zemek, Poledno a Zika vybojovalo 2. místo na turnaji v softbale.

Petr Šuták obsadil 7. místo v okresním kole Olympiády v českém jazyce a Pavel Müller 6. místo v Zeměpisné olympiádě.

Sportovní terminologií řečeno „byl to nejúspěšnější soutěžní rok“, a to některé soutěže mají žáci ještě před sebou. Děkuji všem za skvělou reprezentaci školy a velmi si vážím toho, že jsou na škole žáci, kteří jsou ochotni věnovat svůj volný čas sebevzdělávání. Samozřejmě děkuji kolegům a kolegyním, kteří žáky připravovali.

- Kromě soutěží učitelé pro žáky zorganizovali celou řadu dalších vzdělávacích programů. Z těch nejvýznamnějších lze jmenovat program s environmentální tematikou „Afrika – černý drahokam“, představení divadla Drak „Začarované dudy“, projektové dny na téma „Strom“, „Evropská unie“ a „Ostrovy“. Velmi pěkný program pro naše žáky připravili pracovníci z Obory Žleby – představili ukázky dravců a sov se zaměřením na jejich ochranu.
- V letošním školním roce vychází z naší školy celkem 52 žáků. Při podávání přihlášek ke studiu na dalších typech škol došlo k výrazné změně v tom, že každý žák si mohl podat pouze jednu přihlášku, zatímco v předchozích letech se podávaly současně dvě přihlášky. Přes značné obavy rodičů výsledky přijímacích zkoušek dopadly pro naše žáky velmi dobře a zhruba stejně jako v předchozích letech. Na střední školy a učební obory s maturitou se přihlásilo 31 žáků, z nich pouze pět nebylo přijato v prvním kole. U chlapců byl letos největší zájem o studium na průmyslových školách (např. na SPŠ Hradec Králové byli přijati 4 naši žáci a na SPŠ elektrotechnickou v Pardubicích 3 žáci), u dívek byl největší zájem o studium na Střední zdravotní škole v Hradci Králové, kam byly přijaty 4 žákyně. Poklesl zájem o gymnázia, na která se přihlásili a byli přijati 3 žáci. 21 žáků se hlásilo a bylo přijato na střední odborná učiliště. Největší zájem byl o SOU potravinářské ve Smiřicích, SOU Vocelova v Hradci Králové,

SOU obchodní v Hradci Králové a SOU Jaroměř. Je třeba zmínit i dva žáky pátého ročníku, kteří odcházejí na osmiletý obor Gymnázia v Jaroměři.

- V měsíci květnu učitelé připravili pro žáky 5. ročníku školu v přírodě. Tentokrát děti poznávaly přírodní krásy Orlických hor. I když pobyt na chatě Horalka u Sněžného nebyl dlouhý, všem se tam líbilo a přáli by si podobných akcí více.
- V dubnu byla zvolena školská rada, jejíž zřízení ukládá nový školský zákon. Je devítičlenná a tvoří ji zástupci zřizovatele, pedagogů a zákonní zástupci žáků. Školská rada bude od 1. září 2005 pracovat v tomto složení – Mgr. Tomáš Hlaváček, Mgr. Ladislava Malinová, Milan Moník, Jiří Mráz, Jan Novotný, Lenka Ryšavá, Ing. Jiřina Steinhäuserová, Mgr. Ivana Špryňarová a Mgr. Eva Šupíková. Úkolem školské rady bude schvalovat výroční zprávu školy, školní řád, pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků, podílet se na zpracování koncepčních záměrů rozvoje školy, projednávat návrh rozpočtu na další rok, inspekční zprávy, podávat podněty a oznámení řediteli školy, zřizovateli a orgánům vykonávajícím státní správu ve školství.
- Během prázdnin připravujeme celou řadu vylepšení jak ve škole, tak ve školní jídelně. O tom však až v příštím čísle Zpravodaje.

Přeji všem žákům, učitelům, zaměstnancům školy a školní jídelny pohodové, prosluněné a ve zdraví prožité prázdniny.

Petr Rohlena, ředitel školy

Internetové okénko

V minulém čísle Zpravodaje jsme Vás informovali, že Město Smiřice přihlásilo své internetové stránky do soutěže Zlatý erb. Dne 29. března proběhl v Hradci Králové slavnostní ceremoniál, na němž byly vyhlášeny výsledky krajského kola Královéhradeckého kraje.

Vítězem tohoto krajského kola se stala prezentace města Trutnov, smiřické stránky se umístily na posledním, šestém místě.

Podrobné výsledky jsou ke shlédnutí na stránkách soutěže <http://zlatyerb.obce.cz>.

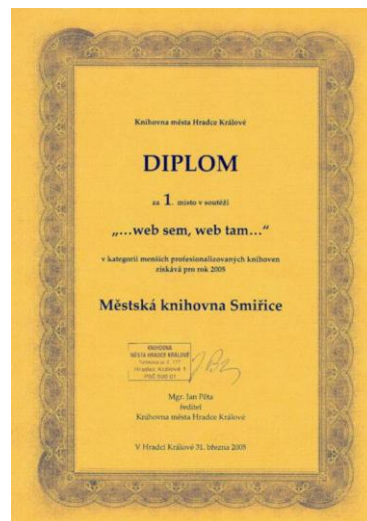
@ @ @ @ @

V rámci akce „Březen – měsíc internetu“ vyhlásilo metodické oddělení Knihovny města Hradce Králové soutěž o nejlepší webovou stránku knihovny „... web sem, web tam...“.

Cílem soutěže bylo zaměřit pozornost knihovníků a jejich zřizovatelů k této formě propagace služeb knihoven.

V kategorii menších profesionalizovaných knihoven se pro tento rok umístila Městská knihovna ve Smiřicích na 1. místě.

Gratulujeme!

L. Reichová

SOUTĚŽ – Výsledky soutěže z minulého čísla

Minule jsme Vám nabídli několik soutěžních otázek zaměřených na naše město.

Správné odpovědi:

1c – zvon ze zámecké kaple zvonil v zaniklé obci Ples

2a – turistická cesta mezi Černožicemi a Smiřicemi se nazývá Prokešova spojovací cesta

3c – smiřický pivovar ukončil činnost v roce 1948

4b – v části zámeckého areálu zvaného „Důchod“ (sídílí zde knihovna) byly kanceláře důchodního

5b – školní statek sloužil jako středisko praktického vyučování pro žáky Státní zemědělské školy

6a – v rozvalinách smiřického cukrovaru se natáčely poslední záběry filmu Musíme si pomáhat

7b – loutkáři příští rok oslaví 80. výročí

Bonusová otázka – správná odpověď se skrývala pod písmenem **b**) – kancelář pana starosty sloužila v minulosti jako ložnice.

Obdrželi jsme **JEDINOU** odpověď!!!

CD Smiřické svátky hudby tak získala třída regionální výchovy s učitelkou paní Vladimírou Rohlenovou.

Gratulujeme.

L. Reichová

UPOZORNĚNÍ

**Městská knihovna ve Smiřicích bude z důvodu dovolených uzavřena
v termínu**

25. 7. – 29. 7. 2005.

Čtenáři si mohou již v červnu zapůjčit větší počet knih s možností vrácení až v měsíci září.

I. Hušáková, vedoucí MĚK

Mateřská škola ve Smiřicích bude uzavřena v termínu

11. 7. – 5. 8. 2005.

J. Stoklásková, ředitelka MŠ Smiřice

PROHLÍDKY
V
ZÁMECKÉ KAPLI ZJEVENÍ PÁNĚ
VE SMIŘICÍCH

V době od 3. 7. do 4. 9. t. r.
(a o státním svátku ve středu 6. 7.)
bude národní kulturní památka Zámecká kaple Zjevení Páně
otevřena

KAŽDOU NEDĚLI

Prohlídky se uskuteční
ve 14⁰⁰, 15⁰⁰ a 16⁰⁰ hodin.

Vstupné:

Dospělí – 30,- Kč

Děti od 6 let, studenti, důchodci, ZTP – 20,- Kč

Návštěva pro organizované skupiny nad 6 osob mimo
otevírací dobu je možná po předchozí domluvě.

**Objednávky prohlídek, dotazy a připomínky adresujte
na správce objektu:**

Městský úřad, Palackého 106, 503 03 Smiřice

tel. 495 809 010, mobil: 777 332 691, 777 332 686

e-mail: reichova@smirice.cz nebo jostova@smirice.cz

www.kaple.smirice.cz

Oznámení svazu invalidů

Obracíme se k občanům, kteří mají zdravotní potíže, zejména pohybové, nebo k těm, kteří jsou držiteli průkazu ZTP a ZTP/P s následující informací:

Naskytuje se možnost zabezpečovat dopravu výše uvedenému okruhu lidí do Hradce Králové nebo i do Jaroměře. Dopravu by zajišťovalo po předchozí dohodě Sdružení zdravotně postižených. Dopravu autem by zájemci hradili přímo řidiči podle počtu ujetých kilometrů a podle počtu přepravovaných osob. Základní sazba by byla přibližně 10,- Kč za 1 kilometr. Např. při dopravě 3 osob na vzdálenost 20 kilometrů by každý účastník zaplatil $(20 \times 10 : 3) 60-70$ korun. Byla by možnost přepravit až 8 osob současně. Pro jednotlivce by pak náklad na přepravu vyšel ještě laciněji. Pokud by byla použita nájezdová plošina (přepravní vozík), počet přepravovaných osob by se snížil.

Případní zájemci o tuto službu se mohou přihlásit pomocí dotazníků, které budou vyloženy v ordinaci praktických lékařů a v trafice p. Černého. Vyplněné přihlašovací lístky budou mít informativní charakter a budou použity jako podklad pro případné zajištění této služby.

Budete-li mít zájem, vložte vyplněný lístek do listovní schránky v domě čp. 88 v Palackého ulici (ing. Kupka).

Petr Kmínek

Svaz důchodců ČR ve Smiřicích

1. Nadační fond ELPIDA

Zlatá linka seniorů je jedinou akreditovanou linkou důvěry pro seniory v České republice. Ve všední dny mezi 8 a 20 hodinou je možno zavolat na číslo telefonu 800 200 007 a zde jsou vám k dispozici pro řešení všech situací.

Dnes je v Evropě 17 % lidí ve věku nad 65 let a v roce 2020 jich má být dokonce dvojnásobek. Členské státy na tento demografický vývoj reagují a zamýšlejí se nad nutností penzijních reforem. Všechny aktivity ELPIDY směřují ke zlepšení kvality života seniorů a k jejich větší informovanosti – k tomu slouží školička internetu.

2. Umíte se chránit před kriminálníky?

Kriminalita je už řadu roků postrachem měst a obcí. Darebáky jsou postihováni zejména staří lidé a to hlavně staré ženy. Buďte proto ostražití!

- Nechodte málo osvětlenými ulicemi nebo odlehlými uličkami s řídkým provozem, vyhýbejte se nepřehledným, temným či opuštěným zákoutím, objektům a parkům.
- Nepřechevávejte v bytě větší množství peněz v hotovosti, šperky a jiné cennosti.
- Buďte ostražití a do svého bytu dovolte vstoupit jen osobám, kterým plně důvěřujete.
- Čekáte-li opraváře nebo jiného řemeslníka, požádejte někoho z přátel, aby byl s vámi doma.
- Pozor na osoby nabízející pochybné zboží a služby, příslušníky nejrůznějších náboženských seskupení a sekt. Nepodlehnete zvýšenému nátlaku těchto osob – slušnost na ně neplatí. Zavřete před nimi dveře.
- Nevěřte nabídkám výhodných koupí nebo rychlého zbohatnutí.

- Udržujte dobré sousedské vztahy. Vaše celodenní přítomnost v domě je důležitá i pro vaše sousedy. Cítíte-li se ohroženi, zavolejte sousedy nebo policii.
- Když jste sama nebo sám doma, posuďte, zda je váš byt nebo dům dostatečně zabezpečený pro ochranu vašeho majetku.
- Pořídte si dveřní panoramatické kukátko a pojistný řetízek. Oboje vám umožní vyřídit nutné záležitosti v relativním bezpečí.
- Nikdy neotvírejte dveře automaticky, pokud nevíte, kdo je za nimi.

Kučírková Vlasta, předsedkyně SDČR ve Smiřicích

Klub kuželkářů Zálabák Smiřice

Aktivita smiřických kuželkářů v letech 1980–2005

- 1980–1987 Předsedou klubu kuželkářů byl zvolen J. Rynt. 21. října byly na kuželně uvedeny do provozu nové automatické stavěče, které byly postaveny brigádnicky podle plánu. Do této doby se muselo stavět ručně – každý domácí hráč musel postavit 200 hodů a pak mohl odehrát při mistrovském zápasu 100 hodů proti soupeři.
- 1984–1985 Po jarní soutěži kuželkáři připravovali dráhy pro položení saduritu. Nejdříve musel být odstraněn asfaltový povrch, provedena izolace a položena betonová vrstva. Práce se nepodařilo včas dokončit a závodní družstva musela hrát všechny zápasy bez tréninku jen na drahách soupeřů. Kuželna byla stále v dezolátním stavu. Odborníci ještě museli vyrovnat obě dráhy plastobetonem a teprve po zatvrdnutí mohla být položena finální vrstva saduritu. K položení saduritu byla třeba teplota + 24 °C. Sadurit byl položen teprve počátkem června 1985. Následovalo osazení mantinelů, upevnění křížů, náhozových prken, položení PVC a provedení nátěrů apod. Celkově si tato akce vyžádala 1950 brigádnických hodin, prací se zúčastnilo 19 členů a 8 nečlenů. Podařilo se vytvořit dílo, které by mělo sloužit nejen pro zábavu, ale především po stránce sportovní.
- 1986 Na kuželně přibylo další vylepšení, když bylo uvedeno do provozu ústřední topení na uhlí. Nejlepší hráč oddílu J. Rynt odešel do Třebechovic p. O., protože zde hráli vyšší třídu.
- 1987–1990 Předsedou kuželkářského klubu byl zvolen Aleš Černilovský. Pod jeho vedením byla zahájena další výstavba. V přední části kuželny byl vybudován hlavní vchod a přistavěna šatna.
- 1991 V tomto roce se J. Rynt vrátil do Smiřic a byl zvolen předsedou zdejšího klubu kuželkářů. Na jeho přání se klub kuželkářů 10. ledna 1991 odloučil od Sokola a ustanovil se Kuželkářský klub Zálabáci – vrátil se tím k původnímu označení.
- 1993 V tomto roce byla provedena rekonstrukce zadní části kuželny. Původní strop byl odstraněn a vybudován strop nový.
- 1997 Hráč a předseda klubu J. Rynt znovu odchází. Novým předsedou byl zvolen J. Hažva st. Po zrušení TJ Lokomotiva Hradec Králové přešlo 11 jeho členů do klubu KK Zálabák Smiřice.

Životní úspěchy odchovance KK Zálabáci Smiřice

V roce 1997 se stal J. Hažva ml. krajským přeborníkem a postoupil na mistrovství České republiky do Blanska, kde obsadil 12. místo.

Stal se také Mistrem Evropy železničářů v družstvu ČR, trojnásobným mistrem České republiky a dvojnásobným vítězem Českého poháru v dresu SKK Primátor Náchod.

- 1998 Zavedení plynu na vytápění kuželny, aby nedocházelo k zamrznání topení v zimních měsících.
- 1999 Zakoupení starších automatických stavěčů, dosavadní z roku 1980 zhotovené svépomocí byly poruchové a nedaly se na ně sehnat náhradní díly. Provedení celkové rekonstrukce elektrického vedení a osvětlení i s přívodním kabelem.
- 2000 Na kuželnu byla zavedena voda (po 62 letech), byla vyčištěna studna, zhotoven rozbor vody a voda byla schválena jako pitná. Bylo vybudováno nové sociální zařízení – splachovací WC, pisoár a elektrický bojler na teplou vodu.
- 2001 Za pomoci pana Josefa Kábry z Holohlav byly zhotoveny světelné panely (ukazatele shozených kuželek) a byla nahozena venkovní zeď u šaten.
- 2002 Oplocení části kuželny a usazení vjezdových vrat a vrátek pro pěší, před vchod do kuželny byly položeny panely.
- 2003 Dobetonování opěrné zdi ze strany od nádraží a položení dlažby na terasu a zhotovení zábradlí.
- 2004 Prodloužení klubovny o stávající přístavek (cca 3 metry) a na podlahu byla položena dlažba. Byl vyčištěn pozemek za kuželnu a vytvořeno kulturní prostředí pro posezení u ohniště. Na rozběžiště bylo položeno nové sportlino.

Úspěch Smiřických kuželkářů

Sezóna Východočeské divize 2004/2005 byla pro Klub kuželkářů Zálabák Smiřice mimořádně úspěšná. Výborný podzim potvrdili dobrou hrou v jarní části. Stoprocentní úspěšnost v domácím prostředí je nakonec vynesla na čtvrté místo – jen horším skóre. Po třetím jarním kole odešel do Lokomotivy Trutnov nejlepší hráč klubu, Aleš Nedomlel, ale ani to nezlomilo bojovného ducha velmi vyrovnaného družstva.

Příležitost také dostali mladí hráči z „céčka a děčka“ a nezklamal ani šestnáctiletý dorostenec Martin Kamenický. Ze Smiřic odešly poraženy i takové kuželkářské bašty jako jsou Trutnov, Pardubice a Červený Kostelec.

O největší úspěch v kuželkářské historii Smiřic se postarali tito hráči: Hanzlíček David, Hažva Martin, Nedomlel Aleš, Nosek Stanislav, Novotný Václav a Prokop Václav. Z náhradníků na sebe nejvíce upozornil nadějný mladík Jiří Hroneš.

Družstvo „B“ se po podzimních problémech vzchopilo a ve Východočeském přeboru skončilo deváté. Družstva „C“ a „D“ absolvovala v klidu nejnižší soutěž a skončila na šestém a devátém místě. Dorost ve Východočeském přeboru skončil na sedmém místě.

Na fotografii družstvo „A“ – zleva:

Oldřich Horných, Novotný Václav, Prokop Václav, Nosek Stanislav, dolní řada Hanzlíček David, Nedomlel Aleš, Hažva Martin.

Vedoucí a trenér družstva „A“ Stanislav Nosek.

Konečná tabulka Východočeské divize 2004/2005

1.	Trutnov	22	16	0	6	143,0:121,0	108,5:67,5	32
2.	Č. Kostelec A	22	15	0	7	149,5:114,5	110,5:65,5	30
3.	Pardubice	22	13	1	8	142,0:122,0	98,0:78,0	27
4.	Smiřice	22	13	1	8	134,5:129,5	96,5:79,5	27
5.	Rokytnice	22	12	0	10	141,5:122,5	96,0:80,0	24
6.	Hylváty	22	11	2	9	138,5:125,5	94,5:81,5	24
7.	Jilemnice	22	10	2	10	133,0:131,0	90,0:86,0	22
8.	Č. Kostelec B	22	10	0	12	137,5:126,5	83,0:93,0	20
9.	Jičín C	22	8	0	14	118,0:146,0	67,5:108,5	16
10.	Týniště n/O.	22	7	1	14	116,5:147,5	69,5:106,5	15
11.	Dobruška	22	7	0	15	121,5:142,5	74,0:102,0	14
12.	Náchod D	22	6	1	15	108,5:155,5	68,0:108,0	13

Konečná tabulka průměrů družstev a jednotlivců

1.	Trutnov	2451	1.	P. Jiroušek	Hylváty	427.3	8/11
2.	Č. Kostelec A	2437	2.	O. Gutwirth	Pardubice	423.1	10/11
3.	Pardubice	2437	3.	B. Kuřina	Rokytnice	422.4	11/11
4.	Smiřice	2424	4.	Š. Schuster	Č. Kostelec A	422.1	11/11
5.	Rokytnice	2420	5.	M. Kužel	Trutnov	420.6	11/11
6.	Hylváty	2411	6.	B. Šiška	Pardubice	418.7	11/11
7.	Jilemnice	2413	7.	M. Prošvic	Týniště	418.3	11/11
8.	Č. Kostelec B	2426	8.	J. Jeníček	Trutnov	417.5	11/11
9.	Jičín C	2390	9.	J. Drábek	Jilemnice	417.0	11/11
10.	Týniště	2386	10.	V. Gutler	Dobruška	415.1	10/11
11.	Dobruška	2399	21.	S. Nosek	Smiřice	406.6	11/11
12.	Náchod D	2357	22.	V. Novotný	Smiřice	405.9	11/11
			26.	D. Hanzlíček	Smiřice	404.1	10/11
			31.	M. Hažva	Smiřice	402.1	11/11
			35.	V. Prokop	Smiřice	400.4	10/11

Česká kuželkářská asociace má ve svých řadách 9878 kuželkářů.

- V roce 2004 docílila na mistrovství světa v Brašově **Eva Budišová** velmi pěkného úspěchu ziskem zlata za 1. místo v soutěži jednotlivkyň a bronz za 3. místo v kombinaci.
- Dorostenka **L. Vaverková** získala na mistrovství světa zlato za 1. místo v kombinaci a ve dvojici byla druhá.

Dne 30. 4. 2005 proběhla – tak jako každý rok – na naší kuželně sportovně zábavná akce zvaná „**Habaďura**“. Letos se jí zúčastnilo 25 kuželkářů ze Smiřic a okolí. Úsměvně zlomyslné povzbuzování „TO UMÍM TAKY“ nebo „TO UŽ JSME VIDĚLI“ – hlavně při újezdech nebo při „pudlu“ – jen kořenilo veselé a přátelské ovzduší. Nejlépe se vedlo Václavu Novotnému, 226 bodů mu zajistilo první místo. Druhý v pořadí se umístil David Hanzlíček s výkonem 218 bodů, třetí místo s počtem 211 bodů obsadil Jaroslav Jaška starší. Jako nejlepší žena se umístila Markéta Novotná výkonem 162 bodů, následovaná Marií Noskovou se 121 body na druhém místě. Na třetím místě skončila Michaela Podmanická výkonem 55 bodů. Ačkoli za léta

hraní „Habaďury“ byl vždy poslední „Čulibrk“ náš nezdolný veterán Zdeněk Runkas (84 let), tentokrát ho předčil a „Čulibrkem“ a králem újezdů se stal mladý Jakub Kunc s počtem 21 bodů.

Po skončení soutěže se hrály další zábavné kuželkářské hry a také nás čekala ještě jedna milá povinnost. S radostí jsme předali upomínkové dary Martinu Kamenickému, který byl vyhodnocen nejlepším dorostencem za období 2004–2005. Zároveň dostal ocenění za svůj nejlepší výkon ze dne 5. 3. 2005. Při mistrovském utkání s družstvem Náchoda v disciplíně na 100 hodů sdružených porazil 446 kuželek a tím si vytvořil svůj nový osobní rekord. BLAHOPŘEJEME.

Výsledky soutěže 100 x 100 hody do plných

Muži

	Příjmení a jméno	Výk. jednotka	Oddíl/město	Dráha č. 1	Dráha č. 2	Celkem	Chyby
1.	Hykel Jaroslav	žst. Opočno	Housata Pardubice	285	290	575	0
2.	Janák Petr		DKV Trutnov	281	293	574	0
3.	Janeček Jiří	DKV Česká Třebová	JIMEX Rychnov n. K.	265	288	553	0
4.	Moláček Vladimír	žst. Hradec Králové	Olešnice v O. h.	279	259	538	0
5.	Ošlejšek Michal	žst. Česká Třebová	Kanárce Pardubice	262	274	536	0
6.	Stoněk Miloš	DKV Č.T.P.J. Hradec Králové	Olešnice v O. h.	250	276	526	0
7.	Josef Karel	SDC Pardubice	Ježek Jihlava	245	271	516	0
8.	Čížek Josef	DKV Liberec P. J. Trutnov	Kanárce Pardubice	246	270	516	0
9.	Trebichalský Michal		Ježek Jihlava	236	273	509	1
10.	Kočnar Tomáš		Olešnice v O. h.	236	271	507	0
11.	Jaška Jaroslav ml.		Ježek Jihlava	227	275	502	0
12.	Frelích Josef	DKV Česká Třebová	Malna Pardubice	238	254	492	0
13.	Šedivý Jiří	žst. Hradec Králové	JIMEX Rychnov n. K.	230	260	490	1
14.	Petrášek Jaroslav	Ferex ŽSO Liberec	Malna Pardubice	240	248	488	0
15.	Pavelka Pavel	Zás. sklad Česká Třebová	Malna Pardubice	247	238	485	0
16.	Španěl Karel	DKV Č.T.P.J. Hradec Králové	Olešnice v O. h.	243	240	483	2
17.	Nedomlel Jiří		DKV Trutnov	223	255	478	5
18.	Plšek Milan		Sokol Smiřice	235	236	471	2
19.	Jaška Jaroslav st.	žst. Česká Třebová	Ježek Jihlava	235	234	469	2
20.	Lichý Petr		Start Olešnice v O. h.	217	246	463	2
21.	Lichý Dietmar		Start Olešnice v O. h.	185	187	372	5
22.	Ksandr Jiří		Start Olešnice v O. h.	181	181	362	10
23.	Ksandr Jan		Start Olešnice v O. h.	168	188	356	10
24.	Jarolímek Jiří	ŽOS Česká Třebová	Sokol Smiřice	168	159	327	8
				5622	5966	11588	48

Ženy

1.	Friedová Josefa	žst. Trutnov	ŽST Trutnov	263	259	522	0
2.	Beranová Nataša	žst. Mimoň	ŽST Trutnov	240	262	502	0
3.	Pavelková Vlasta	žst. Velim	Malna Pardubice	210	264	474	4
4.	Hykelová Jaroslava	Zásobovací sklad Č.Třebová	Housata Pardubice	242	223	465	0
5.	Kratochvílová Blaž.	TSS Hr. Králové MZ	ŽST Trutnov	220	218	438	1
6.	Svobodová Dagmar		DP Praha	202	215	417	10
7.	Mikysková Petra	ŽOS Česká Třebová	ŽST Trutnov	204	210	414	6
8.	Jarolímková Anna	žst. Trutnov	Sokol Smiřice	103	76	179	20
				1184	1727	3411	41

Zpráva pro veřejnost:

Zájemci o koulení pro kolektivy i pro jednotlivce dostanou podrobnější informace na tel. číslech: p. Hažva **732 802 984** a p. Nosek **737 275 164**.

Prezident KK Zálabáci Smiřice **Jaroslav Hažva**

VÝROČÍ

Už šedesát let!

V květnu už uplynulo šedesát let od porážky fašismu a od konce 2. světové války v Evropě. Který den to bylo? 9. května podle komunistického dějepisu nebo 8. května, kdy „Říše“ podepsala kapitulaci? Asi pro každého jinak. Pro Smiřice nastal konec války určitě již 8. května, protože jednotky gen. Reimanna umístěné v zámku, skupina SS umístěná ve škole a někteří občané německé národnosti odjeli v koloně ze Smiřic po poledni.

Do 10. května jsme v našem městě střeženi ozbrojenými občany a vedeni předsedou Revolučního národního výboru ředitelem školy Janem Černým čekali na osvoboditelské jednotky Rudé armády pod velením generála Govorova.

Pro Toníka Seligera skončila válka 9. května kolem poledne. Byl poslední smiřickou obětí nacismu. Byl jedním z mála těch, kteří položili život se zbraní v ruce. Tím dnem vyhasl život i pro jeho matku. Pro tu skončila válka mnoho let po roku 1945, když konečně v klidu a zbavena zoufalství spočinula navěky vedle něj.

Kdy skončila válka pro Jindru Adámka? Od doby, kdy ho přivezl tajemník Zilvar z trutnovské nemocnice (ke konci května 1945) bez dokladů, byl tak trochu záhadou. Zdravotníci ho našli v příkopě někde u Trutnova v bezvědomí a s horečkami. Mluvil střídavě česky a německy. Často opakoval „Smiřice“. Proto se dostal do Smiřic. Prý vážil jen 50 kilogramů. Jak získal doklady, nevím. Proč však v nemocnici a potom i ve Smiřicích, když se víc napil, mluvil většinou německy o dobývání berlínského Reichstagu? Když byl střízlivý tvrdil, že německy neumí! Kde a kdy pro něj skončila válka?

Lidé umírali v míru na straně nepřátel. Kdo byli ti dva, kteří zemřeli za zderazským dvorem? Byli to Němci? Možná – identifikační známky od nich nikdo neodebral. Třeba je ani neměli? Pohřbení byli na místě. Jeden hrob, pokud vím, byl narušen asi před 20 lety při zemních pracích a druhý tam možná ještě je. Kdo byli ti dva lidé – kdo ví?

Členové ROA byli podle svého velitele nazýváni Vlasovci. Pomohli v Praze při Květnovém povstání a prý zachránili Hradec Králové před zničením odstraněním náloží. Dodnes se Rusové a Ukrajinci prou o to, zda to byli zrádci SSSR nebo ukrajinští nacionalisté – dnes už se o tom mluví i veřejně. Dva příslušníci Vlasovovy armády byli nalezeni zastřelení v nátoku ke mlýnu a jeden byl nalezen zastřelený v cukrovarské uličce. Stalo se to dlouho po 10. květnu. Všichni jsou pohřbeni kdesi na místním hřbitově. Prý i s tou paní, která už nemohla snášet nežádoucí pozornosti „vítězů“ a válku dobrovolně uzavřela skleněným střepem. Možná to byli opravdu zrádci a zasloužili si smrt? Po šedesáti letech stojí za úvahu, zda cokoliv a kdokoliv opravňuje pořádat hony na lidi. Tohle se tehdy dostalo k uším dětí jen zcela náhodou a rozhodně neucelené.

Ani se nechce věřit – je to už opravdu 60 let? Kdo dnes vzpomene na jména a hlavně na statečnost obětí nacismu? Ať to byli aktivní odpůrci režimu, tiší sabotéři německého válečného úsilí či pasivní oběti rasové perzekuce. Kdo vzpomene na ty bezejmenné statečné, kteří unikli nástrahám gestapa a proradnosti domácích udavačů? Na ty mrtvé z druhé strany fronty bylo raději vědomě zapomínáno. Jenže i oni mohli být oběťmi a hlavně je s námi spojuje to, že byli lidmi.

S úctou k perzekuovaným nacismem – zejména k těm smiřickým – se vzpomínkou na mrtvé bojovníky proti násilí na všech frontách a bojištích II. světové války, se vzpomínkou na oběti rasismu.

S poukazem na to, že i nepřítel byl člověk, chci připomenout dny nadšení i žalu, radosti i pomsty. Neměli bychom zapomínat na slávu vítězů ani pokoření nepřátel. A to ani po šedesáti letech.

16. dubna 2005

Ing. Lubomír Kupka

Z GALERIE SMIŘICKÝCH OBČANŮ

Jaký byl, jací byli?

Šedesát let od konce II. světové války mě vedlo ke vzpomínce na Aloise Lenfelda, který žil do 8. května 1945 ve Smiřicích a byl úředníkem „od Malburgů“. Býval stále podmračený, obávaný křikloun a asi naprosto nelaskavý. Rozhodně nejednal vládně se svou druhou manželkou (byl vdovec) a ani se svou dcerou z prvního manželství. Chlubil se, že je „říšský Němec“. Byl prý členem NSDAP s nízkým číslem legitimace (to by znamenalo, že patřil k prvním členům této organizace) a v duchu uvedeného byl příslušníkem nechvalně známé SA. Stal se „důvěrníkem“, od kterého nacistický aparát očekával a dostával zprávy. Lenfeld prokázal „aktivitu“ po vzniku tzv. II. republiky i po okupaci naší republiky. Za protektorátu Čechy a Morava se stal členem „správní komise“, která řídila obec namísto městské samosprávy. Dříve zvolený starosta p. Josef Čeněk byl pro okupační úřady jako bývalý ruský legionář naprosto nepřijatelný. Proto nebyl ve funkci potvrzen.

Lenfeld, rada Lameš a později i správce Riebel – to byli jmenovaní členové komise. O jejich vzájemné spolupráci není mnoho známo. Lenfeld „vládl“ městu, Riebel řídil státní statek a rada Lameš byl Čech – tedy do třetice.

Lenfeldovo hlášení nadřízeným vypadalo po prvním přečtení nesmírně nebezpečně pro místní občany. Byla zde uvedena komentovaná činnost vlastenecky, stranicky i společensky aktivních občanů. Pozornosti neunikli Sokolové, Orlové, legionáři, sociální demokraté, živnostníci, úředníci a ani rodina Malburgů. Z členů KSČ nebyl uveden nikdo, asi proto, že to bylo v době podpisu smlouvy o přátelství a vzájemné pomoci mezi SSSR a Říší. Strana však už byla úředně zakázána.

Při kritickém hodnocení a troše zamyšlení je možno zjistit, že v Lenfeldových „informacích“ šlo o osoby a skutečnosti obecně známé. Komentáře vystihovaly vlastnosti neutajované, nezapírané a neutajitelné. Nebezpečné bylo označení sourozenců Malburgových za „židovské míšence 2. stupně“. Zde se jednalo nejen o majetek a postavení, ale i o možnou perzekuci a případnou internaci. Jenže – neutuchající kariérní spory mezi Lenfeldem a „věčným JUC“ Malburgem byly obecně známé. Ani v té době dohlížitelé na „masovou čistotu“ nebyli neúplatní, takže ani toto hlášení nemělo vážnější následky.

Tolik pohled zvnějšku. Pohled zevnitř je však překvapivý. Bývalý správce městských sbírek p. Karel Vorel říkal – ne často a ne každému – že ho někteří lidé ve městě nemají rádi, protože byl první u Lenfeldových papírů. Nerozuměl jsem, dokud mi – už jako dospělému, neukázal složku označenou „Lenfeld – udání“. Šlo o dopisy dobře obeznalých (zřejmě místních?) pisatelů. Anonymní. Oznamovaly poslech nepovolených stanic zahraničního rozhlasu, nedovolené černé porážky, narušování válečného hospodářství, krádež lihu a obchodování s ním a s lihovinami, také tzv. keřasování s cukrem, nepovolenou stavební činnost apod.

Mezi udanými byli vážení občané, jako byli ředitel školy Jan Černý, řezník Černý, stavitel Volt, hospodský Bednařík, mlynář Voženílek a další. Ty dopisy zřejmě „uvázly“ v rukou Aloise Lenfelda,

kteřý je pod záminkou místního šetření nepustil dál. Proč – nevím. Možná si vytvářel zázemí a pojistku – jenže tím zase před svými soukmenovci hodně riskoval. Dá se však říci, že tím ale zachránil hodně Smiřičáků přinejmenším před dosti velkými nepříjemnostmi. Když jsem se na osud dopisů ptal po smrti p. Vorla jeho průvodkyně pozdním stářím paní Zárubové, řekla mi, že „Karlíček je před odchodem do nemocnice spálil. Říkal prý, že by mohly nadělat ještě mnoho zlého“.

Je na posouzení, jaký byl Němec Alois Lenfeld. Ze Smiřic odjel s ustupující vojenskou kolonou 8. 5. 1945 v odpoledních hodinách. Údajně zahynul při přestřelce s revolučními bojovníky. Prý ho tehdy identifikoval p. Karel David, a to jen podle prstenu.

Byl Alois Lenfeld lepší nebo horší než místní udavači? Proč vlastně udávali? A jak se cítili, když po udání nepřišla odezva? Domyslili se, co se stalo s jejich udáním? Jak by v revolučním dění dopadl Lenfeld? Nechali by ho přežít?

Po 60 letech se znovu nabízí otázka – jací byli – jaký byl?

6. března 2005

Ing. Lubomír Kupka

Kde pramení Trotina?

Při jedné z návštěv restaurace došlo na otázku, kde vlastně pramení potok protékající částí našeho města Trotinou a vlévající se u Lochenic do Labe. Ukázalo se, že to nikdo pořádně neví, padaly různé názory: u Vřešřova, v oblasti Chlumu, nebo dokonce u Dvora Králové. Došlo tedy ke shodě, že je třeba nahlédnout do mapy a zároveň oslovit pamětníky, kteří se u Trotiny narodili.

Z názorů rodilých Trotiňáků zaujaly zejména dva:

- Trotinka odjakživa pramení pod Zvičinou
- prameniště Trotinky je u obce stejného jména, tedy Trotiny – tento názor je pravdě nejbližší.

Ani pohled do turistické mapy však nepotvrdil, jak tomu doopravdy je. Pod Zvičinou skutečně pramení potok **Trotinka**, který teče k Miletínu. O kus dál je opravdu obec Trotina, u které je vyznačen jiný potok pojmenovaný **Trotina**. V jednom místě je ten samý potok pro změnu označen zas jako Trotinka. Ani z mapy se tedy nepodaří jednoznačně určit zda se jedná o ten samý potok, či se jedná o dva různé potoky. Po dalších vypitých pivech bylo jednomyslně rozhodnuto uspořádat výpravu k Miletínu a na místě zjistit, jak to ve skutečnosti vlastně je. Zjištěná skutečnost je následující:

- 1) Na okraji obce Zvičina pramení potok **Trotinka**, který se coby malá bystřina vlévá u Miletínských lázní do Bystrého potoka, ten se dále pod Miletínem vlévá do potoka Bystřice, který se u Chlumce nad Cidlinou vlévá do řeky Cidliny.
- 2) Asi 2 km východně od Miletína se nachází malá obec Trotina a u ní lze vysledovat pramen potoku **Trotina**. Malinký potůček teče již asi 1,5 km od skal nad touto obcí. Přímo v obci pak vyvěrá pramen mnohem mohutnější. Pozoruhodné je, že tento pramen vyvěrá uprostřed obce a to ve sklepě pod hospodou. Dále pak potok **Trotina** pokračuje přes Bílé Poličany, Velký Vřešřov, Račice, kolem naší osady Trotina až do Labe u Lochenic.

Jednoznačně lze tedy konstatovat, že se jedná o dva různé potoky, což také odpovídá údajům v turistickém průvodci. Aby se **Trotinka** mohla změnit v **Trotinu**, musela by se totiž křížit s Bystrým potokem, navíc by Trotinka musela téměř 2 km téct do kopce k obci Trotina a takové

zázraky se mohou dít pouze v pohádkách. Závěrem bych chtěl každému doporučit návštěvu této oblasti mezi Miletínem a Zvičinou, není to daleko a je tam vskutku zajímavá a krásná krajina.

Trotina patřila dříve k panství miletínskému, později pak k panství poličanskému. Není bez zajímavosti, že obě panství vlastnil v polovině 16. století Zikmund Smiřický ze Smiřic, pán na Skále (dnes Hrubá Skála).

duben 2004

Ing. Milan Plšek

V souvislosti s povídáním o říčce Trotině by bylo dobré připomenout, že na jaře roku 2003 členové Klubu českých turistů TJ Sokol Smiřice vyznačili turistickou „Prokešovu spojovací cestu“. Je značena červenobíle a začíná u starého Tyršova mostu a vede po levé straně Labe do Lochenic. Tuto trasu je možno vřele doporučit všem, kteří si ji ještě neprošli a těm, kterým nevadí jít kousek pěšky. Když dojdete k mostu u Lochenic, budete si zde moci prohlédnout bývalé řečiště Labe a vyústění říčky Trotiny. Na okraji této lokality najdete tabulku, která vás seznámí s tím, že je zde přírodní rezervace.

Přírodní rezervace

TROTINA (CHRÁNĚNÝ PŘÍRODNÍ VÝTVOR)

Staré labské rameno s přítokem Trotiny s dobře zachovanými pobřežními porosty dřevin (lužního charakteru) a vodních rostlin. Zachovaly se zde mnohé druhy rostlin, které v okolních tůních již nerostou:

stulík žlutý, rdest plovoucí, růžkatec ponořený, lakušník, dále zblocha vodní, rákos, šmel okoličnatý, kosatec žlutý aj.

Husté křoviny a rákosiny slouží jako útočiště drobné zvěře, volné bezlesé plochy jsou jedinou známou českou lokalitou vzácné myšice malooké.

Ochranné území v nadmořské výšce asi 250 m n. m. bylo vyhlášeno v r. 1983 na 9,68 ha (s ochranným pásmem 19,18 ha).

Státní ochrana přírody.

(mv)

Jak smiřický žáček pomohl porazit pražskou Spartu

Kterak smiřický žáček – poškoláček porazil (ať mi to promine pan Spurný senior) slavnou Spartu 7:0 a 8:1... Katastrofa kontra historické vítězství?! Ano, i my jsme jako kluci, „posluchači“ smiřické školy, hrávali fotbálek. Hrávali jsme ho, jak se kde dalo, jen jsme se vyhýbali s velkým respektem školnímu hřišti, respektive panu učiteli Černému. Ten totiž přímo nenáviděl kopanou. Stačilo se jen dotknout nohou míče a ani si dotyčný nemusel kopnout. Když to uviděl pan učitel, hned byl oheň na hřišti a přistižený žáček – „čutálista“ psal stokrát trest o zákazu kopané na hřišti (na školním, protože jiné v tu dobu ve Smiřicích nebylo).

Někdy jsme si zakopali „na požahovně“. Co to bylo a kde to bylo? To dnes tam u nás doma (ve Smiřicích) jistě ví už jen málokdo. Nad „Lednicí“, když se šlo vpravo ke hřbitovu, stál takový barák bez oken, spíše sklad. A tam bylo uloženo všelijaké nářadí na požahování sudů. Požahování bylo vypalování a vysmolování obrovských pivních sudů. Tato práce se prováděla jednou za čas na

tom plácku, který jsme my mívali za hřiště. Hrál se na jednu „branku“, kterou tvořily dvě čepice. Za jeden gól se počítaly i tři rohy. Někdy si mezi nás přišel zakopat nebo i zachytat kluk z vedlejší vesnice, tuším ze Skaličky. Chodil do smiřické školy a měl zde příbuzné.

Čas utíkal a my za ním, aby nám neutekl. Tak jsme se pomalu seznamovali i s opravdovým fotbalem. Nezapomenutelné pro mne bylo, když tehdy s Pepíkem Jechem nás doprovodil do Náchoda jeho tatínek a my mohli shlédnout první ligu SK Náchoda v Bělovsi. Sem nerady jezdily pražské kluby, protože hřiště mělo trochu sklon a bylo užší, vše ale bylo v rámci pravidel. A tak jsme mohli poznat Pláničku (toho jsem dokonce v Bělovsi vyfotografoval), Breineho a další tehdejší osobnosti fotbalu – dnes se jim říká cizím slovem „celebrity“!

A čas běžel dál a najednou – s dovolením pane Spurný – za slavnou pražskou Slávii chytal neobyčejně mrštný a spolehlivý čahoun (v biografu na něj lidé stále křičeli, aby si sedl, i když způsobilně seděl). Prostě vynikající brankář SK Slávie a bývalý **smiřický záček Karel Finek**. Karel byl dobrým kamarádem. Byl klidný a rozumný a jak se mi podařilo zjistit, včas emigroval do Německa. Usídlil se blízko hranic, aby to měl k nám blízko. Osamostatnil se tam a pracuje tam jako uznávaný výtvarník. Víc o něm však nevím. Pro mne o něm zůstalo v paměti jako nejzajímavější, že přispěl ke dvojímu senzačnímu vítězství SK Slávie nad Spartou – 7. prosince 1941 v poměru 7:0 a 15. března 1942 v poměru 8:1. Ještě dnes vám mohu vyjmenovat tehdejší slavnou sestavu pražské Slávie: Finek–Černý, Luka–Vycpálek, Průcha, Jezbera–Holman, Bradáč, Bican, Kopecký a Bradáč.

Smiřice měly vůbec na brankáře štěstí, hlavně při tehdy nejpopulárnější házené – výborných gólmanů bylo opravdu dost. Nejslavnější Karpa (Karpíšek) byl velmi populární a opravdu výborný brankář. Postupně nastoupilo docela slušné množství dalších a všichni byli opravdu dobří. Populární byl „Palacký“ – Karel Jech, malý Olda Šubrt a Pepík Laburda. Poslední, kterého si ještě tak pamatuji, byl výborný brankář M. Šmejda. Smiřická házená byla na velmi dobré úrovni a to bych musel jmenovat moc a moc hráčů a nerad bych ve svých 86 letech na některého zapomněl. Na všechny teď rád, opravdu upřímně rád, vzpomínám a děkuji jim za krásný a slušný sport, kdy více platilo heslo „Sportem ku zdraví“ a které se, bohužel, dnes mění na heslo „Sportem k penězům“ – případně i k invaliditě!

Přidám ještě malou poznámku: Výborný fotbalista Pepík Ježek, který hrával s pozdějším národním koučem za Jaroměř, měl přestoupit do Ligy v Hradci Králové. Pro zdravotní potíže k tomu nedošlo a rozloučil se s hráčskou aktivitou.

Přeji smiřickému sportu a sportovcům hodně úspěchů a aby následovali těch několik skutečných špičkových smiřických sportovců, kteří Smiřicím dělali dobrou pověst a jméno!

Litomiský Jaroslav, Praha

Mitiskova kronika – III. pokračování

Křížácké tažení

Roku **1431** byl ohlášen 5. křížovníký tah proti Husitům, totiž bojovníků z německé říše v počtu 130.000. Jak ale tito bojovníci husitské vojsko uzřeli, ztratili zmužilost a dali se na outěk, přitom římský legát ztratil kardinální klobouk a kříž (u Domažlic).

Když napotom oba vůdcové Prokop Velký a Prokop Malý mnoho měst obložili, a všude kořistili, tedy v Čechách zdejší Matyáš Salava, rytíř z Lípy u Hradce Králové, za pomoci královských,

královehradeckých a jaroměřských měšťanů tvrz Červenou Horu oblehli, zatáhli, obtáhli, vydobyli, zpusťovali, že zříceniny až podnes k spatření jsou a sice u řeky Oupy v krajině u města Skalice.

Když pak Táborité s velkou kořistí ze Slezska v mnohých odděleních domů se vraceli, tady obležení vojskem zesílili tak, že Castel Červená Hora vůdci Salavovi vydati se musel (*hrad Červená Hora patřil Hynkovi mladšímu z Dubé a z Náchoda, který stál na straně Zikmunda, r. 1427 vzdal hrad Sirotkům a pánům podobojí za slib, že nechají posádku volně odejít*).

Samo město Smiřice bylo roku 1437 vypáleno a vypleněno královehradeckými Husity (*míněn je nejspíše loupežný vpád Slezanů, chybí však dostatek podkladů, ale r. 1450 tu dováděl loupeživý Kolda ze Žampachu*).

Panská vinopalna

Dle staré gruntovní knihy vede se důkaz, že domnělá panská vinopalna stávající poblíž sochy sv. Jana Nepomuckého, byla r. **1690** prodána Václavovi Hlavsovi, který ji dále prodal r. 1721 Davidovi Foretovi, kdež nyní domek čp. 31 stává. Taktéž v této knize uvedeno, že městečko Smiřice prodalo r. 1693 bývalou solnici Mikuláši Havlasovi (*nyní zde stojí domek č. 17, o kterém byla zmínka ve Zpravodaji – socha stávala v místě výjezdu od požární zbrojnice, vlevo před křižovatkou s ulicí Palackého*).

Zřízení obecního domu neb rathausu

Od počátku neměly Smiřice žádný obecní dům, v kterém by se konšelé a rychtáři scházeti mohli a úřadovati, nýbrž každý rychtář úřad vedl ve své světnici za stolem, maje na stěně dřevěnou skříň neb přihrádku pro konstituční knihu a důležité obecní dokumenty.

Nyní uznali, že jest zapotřebí, aby měli ke společným schůzkám radní dům. I tehdy nabídla jistá letitá vdova obci své stavení, bylo pod jedno poschodí, jak tehdáž celé dřevěné. Toto stavení se všemi grunty koupeno za 800 fl, tj. za 800 kop gr. m. a z něho pak r. **1694** radnice zřízena. V přízemí byla šenkovna a rychta, v 1. poschodí školnice (školní třída) a radnice, dozadu pak hostinský pokoj a šatlava.

Poslední poprava

Dle starobylých letopisů byla ve Smiřicích nejposlednější poprava vykonána r. **1731** na zločinci jménem **Matěj Ostrý**, který tehdáž ve své vsi, na zdejší panství, svou vlastní matku úmyslně zamordoval. K zostření jeho trestu byl dle rozsudku „od radničního domu k místu popravnímu koněm vláčen, při prvním zastavení žhavými kleštěmi uštknut v pravý prs, při druhém mu bylo vytrženo moudí, na popravním místě utáta pravá ruka, v kole lámán a posléz mečem sťat“. Mrtvola jeho na obdiv lidu vyvěšena byla.

Poslední ortel byl vyneseno r. **1747** nad jistým **Matějem Slámou** z Černilova. Za vykonané zabití člověka a krádež koní měl býti na řetěze oběšen. Všechny přípravy byly vykonány, den a hodina určeny, zlosyn z města na obec k šibenici vyveden a tu před samou popravou písemní pardon od císařovny Marie Terezie doručen. Místo smrti odsouzen byl k 10tiletému těžkému žaláři v železech.

Ukázky z Mitiskovy kroniky pro Zpravodaj připravil ing. Milan Pišek ve spolupráci s ing. Lubomírem Kupkou.

Z historie domů ve Smiřicích

Dům podle starého číslování čp. 120 a podle nového číslování čp. 20

Katovna, rasovna nebo stará kovárna?

Ing. Plšek připravil z Mitiskovy kroniky povídání o smiřickém katovi. Snad bude zajímavé vědět, kde tento kat bydlel a něco o historii jeho domu.

Název domu: **Snížená živnost Anny Pohodný**. Držitel domu platil úroky vrchnosti o sv. Jiří a sv. Havlu po 3 groších. Jednalo se o rozsáhlý domek stranou hlavní části města, na místě později zvaném „malá obec“ (v podstatě uprostřed současného náměstí Míru). Domek patřival katovské rodině – Smiřice měly totiž určitou dobu svého kata a tzv. hrdelní právo. Samotné popraviště bylo v blízkosti tohoto domu. Vdova po katovi Anna vedla pohodenství (rasovnu). Dům asi přecházel po živnosti. Po velkém požáru města v roce 1839 byl zde postaven nový zděný dům, který byl situován poněkud jinak. Aby byl potlačen název katovna, respektive rasovna, začalo se prosazovat označení tohoto domu jako „stará kovárna“. V době, kdy se stavěla současná nová pošta, byl tento dům asi v roce 1980 zbourán.

Od své matky **Mandaleny** kupuje živnost 26. 9. bris (září) 1660 za 150 kop míšeňských **Jan Kolínský, jinak Janata**. Po jeho smrti dobrovolným narovnáním mezi dědici, totiž mezi Václavem, Franzem, Jiřím a matkou Kateřinou, znovu provdanou Růžičkovou, převzal za 428 zl. živnost 15. května 1703 syn **Jiří Kolínský** i s kouskem louky pro pasení jeho dobytka (svůj dobytek nesměl pásti s jinými sedláky a chalupníky). Od smiřického pohodného Jiřího Kolínského kupuje živnost 2. 8. bris (srpna) 1714 též snížený **Matěj Nezbeda** za 675 zl. S povolením vrchnostenského úřadu převzal sníženou živnost 6. června 1735 za 600 zl. **Josef Nezbeda**. Na dlužním úpisu z roku 1756, dle něhož si vypůjčil z kostelní kasy 100 zl., se podepisuje: **Josef Nezbeda, mistr popravní ostrého meče ze Smiřic**. Dne 7. července 1763 koupil živnost **Jan Pírko** za 2250 zl. s podmínkou, že kdyby někdy tuto sníženou živnost prodati chtěl, mělo první právo kupce přejíti opět na Nezbedu a nebo na člena tohoto rodu. Od svého tchána převzal živnost jeho zeť **Jakub Fluks s manželkou Marií** od 25. září 1799 za 1800 zl. Byl podobně jako předešlí držitelé chalupy pohodným a musel platit povinné taxy z kůží padlého dobytka. Po jeho smrti připsána je živnost 14. února 1820 manželce Marii za 1537 zl. 20 kr., od 13. března 1824 držel živnost jeho syn **František Fluks** za 2500 zl. Ten se oženil r. 1841 s Marií Hackovou, již připsal polovici chalupy

v ceně 986 zl. 30 kr. Od 25. června 1860 drželi chalupu za 1096 zl. **Josef a Anna Fluksovi**. Od 17. července 1878 vlastnil chalupu **František Moudrý s manželkou Marií**.

„9“ v dějinách Smiřic

SŮL

Život bez ní si jen těžko dokážeme představit. Patří mezi nejstarší zboží. Obchod se solí patřil odedávna ke státním monopolům. O její čistící síle a schopnosti odvracet zlo panuje množství pověr. Používá se i v náboženských obřadech.

Z hlediska chemického složení je sůl obyčejný chlorid sodný – NaCl. V čistém stavu je to minerál v podobě krystalů, které jsou nejčastěji bezbarvé, bílé nebo šedé. Mohou však mít i hnědou, červenou, zelenou nebo modrou barvu podle toho, jaké obsahují příměsi. Chlorid sodný tvoří sodík, lesklý měkký kov, velmi reaktivní, a chlor – žlutozelený, štiplavě páchnoucí, jedovatý plyn.

HISTORIE

Sůl znali už pravěcí zemědělci, ale ještě ne lovci, kteří kryli její potřebu především živočišnou potravou. První historická zmínka o soli je stará zhruba 4 700 let. Jedna z prvních písemných památek v Číně hovoří o čtyřiceti druzích soli a metodách jejího těžení.

V historii sůl vždy hrála významnou roli a nejednou se kvůli ní vedly i války. V antickém Řecku se za otroky platilo solí a také Římané někdy vypláceli žold vojákům v podobě soli. Latinský výraz **sal dare** znamená dávat sůl a od toho vzniklo anglické slovo **salary** – plat. Donedávna se solí platilo v Etiopii a kusy soli dodnes slouží jako platidlo v některých částech Bornea a Tibetu.

Ve Velké Británii má těžba tradici sahající až do doby železné. Archeologické vykopávky pocházející z doby antického zase podávají svědectví o těžbě soli u anglického Middlewiche. Archeologové tam objevili pánve, z nichž Římané sůl odpařovali. Jsou dokonce označeny názvy římských výrobců soli: Viventus, Veluvius, Cunitus. Podle dochovaných zápisů například za normanské éry existovalo na britském území 1 195 solných jezírek. Rozkládala se podél pobřeží na území mezi Lincolnshirem, Northwiche a Nortwichen (slovo „wich“, které je součástí názvů, znamenalo v saštině „solné město“).

VÝROBA A ÚPRAVA

Nejjednodušším způsobem dobývání soli je těžba ze dna vyschlých solných jezer. Takové se nachází u Turkmenistánu, sůl se takto těží i na řadě míst v Bolívii či v Malí.

K nejstarším způsobům těžby soli patří odpařování a to z mořské vody, tak i z vody solných jezer.

Dnes se sůl získává především dolováním. Těží se většinou v podpovrchových dolech podobně jako uhlí nebo jiné nerosty. Nachází se pod zemským povrchem v prvohorních (zejména permských) a druhohorních (hlavně triasových) usazeninách. Její ložiska vznikala v prehistorických dobách odpařováním slané vody jezerní či mořské. Významná naleziště soli v Evropě jsou například v Německu (Sasko-Anhaltsko, Dolní Sasko), v Rakousku (Solná komora), v Polsku nebo na Ukrajině. Mimo Evropu v Novém Mexiku v USA nebo v jihoamerické Kolumbii.

Existuje však i efektivnější způsob těžby, takzvané loužení, které vynalezli v jedenáctém století Číňané. Do šachty se načerpá voda z povrchových nádrží, která chlorid sodný rozpustí. Vzniklý roztok se vyčerpá a v nedalekých výrobních zařízeních se z něj odpařením opět získává sůl.

Aby vznikla čistá kuchyňská sůl, musí se ještě odstranit příměsi síranu sodného, síranu hořečnatého, síranu vápenatého, hydroxidu železitého a různé organické nečistoty. Toho se docílí přidáním chloridu vápenatého a hydroxidu vápenatého. Sůl se pak dále upravuje – mele na jemná a okrouhlá zrnka typická pro kuchyňskou sůl a někdy se do ní přidává jod a fluor.

Nevyčerpatelným zdrojem soli je moře. V některých částech světa obsahuje jeden krychlový kilometr mořské vody až šestadvacet milionů tun soli. Kdyby se všechna mořská voda odpařila, pokryla by povrch země až do výše padesáti metrů.

JAK SE KDE SOLÍ

Podle odborníků by se měl optimální denní příděl soli pohybovat zhruba kolem čtyř gramů denně, což je přibližně jedna čajová lžička. Lidé v různých částech světa vykazují ve spotřebě soli velké rozdíly. Průměrná denní konzumace soli u mužů v Británii je 10,1 gramu, u žen 7,7 gramu. Příslušníci některých indiánských kmenů v Brazílii vystačí s pouhou jednou setinou gramu denně. Naproti tomu receptury orientální kuchyně v řadě případů předpokládají podstatně vyšší denní spotřebu soli. V některých oblastech severní Číny je to až kolem 30 gramů na den.

POVĚRY A LEGENDY

K soli se váže i spousta pověr, legend a pohádek. Pro úspěch se hází sůl přes levé rameno. Na lodi, která se plaví po moři, se o soli nemá mluvit vůbec. Rozsypaná sůl prý věští smůlu. V japonských divadlech se házela sůl na scénu, aby mělo představení úspěch. V arabských zemích se solí pečeti přátelství. A pak jsou tu samozřejmě pohádky o soli, která je cennější než zlato.

Poptávka po soli nikdy nekončí. Její význam stále roste. V posledních letech se její spotřeba zvýšila z deseti milionů tun ročně na více než dvacetinásobek. Dnes se ji za rok ve světě spotřebuje přes dvě stě milionů tun a to nejen pro potravinářské účely, ale i v kosmetickém průmyslu, k výrobě léků a dokonce i k výrobě některých textilií.

1689

Obchod solí

Kdo by neznal pohádku Boženy Němcové Sůl nad zlato i její zfilmovanou podobu Byl jednou jeden král. V této pohádce bylo prokázáno, jak by to bylo zlé bez soli a jak velkým darem je sůl. Rozhodně bychom nebyli spokojeni s neslanou dietou. Naši cestovatelé Emil Holub nebo Hanzelka se Zikmundem se přesvědčili o tom, že důvěru domorodého obyvatelstva při svých objevných cestách v Africe si získali vskutku zajímavým darem – solí. Domorodci hned lízali sůl jako velkou pochoutku. Myslivci dávají sůl lízat zvěři. Silničáři by bez ní v zimním období jen těžko zajistili sjízdnost silnic.

Obchod se solí nemohl dříve provozovat kdokoli – na prodej soli musel vydat souhlas sám panovník, nebo majitel panství. V seriálu „9 v dějinách Smiřic“ jsme se zastavili na delší dobu u data 1699 – tj. důležitého data, vztahujícího se ke smiřickému kostelu. Docela se to hodilo pro příležitost jeho znovuotevření. V době stavby kostela byli majiteli smiřického panství Šternberkové.

Marie Terezie, svobodná paní z Gastheimu, svaté říše římské rozená hraběnka Šternberková, dědičná paní panství smiřického, stanovila pravidla pro solní obchod. Tuto skutečnost popsal ve své knize Z pamětí Smiřic pan Josef Zeman. Sloh a pravopis je v podstatě v podobě z roku 1910:

Za starodávna byla do Čech sůl přivážena z Míšně do Litoměřic a z alpských zemí přes Pasov do Prachatic. Odtud pak rozvážena po celých Čechách. Král Ferdinand I., chtěje ze svých dědičných zemí solných užitek bráti i v Čechách, založil roku 1548 v Mathausu a v Budějovicích sklady, a Prachatictí nezbavili se už nikdy konkurence císařské (Z. *Winter: Kulturní obraz českých měst II.*). Královská města pak hleděla také záhy zvětšiti důchody své prodejem soli, po nich později i města poddaná, vyžadující si privileje té na svých vrchnostech. Smiřice dosáhly jí r. 1664 od Matyáše Gallasa, za kterouž svobodu odváděli ročně vždy na sv. Havla 5 kop míšeňských. Před rokem **1689** brali Smiřičtí sůl do skladu svého od Jiříka Pelce, souseda ze vsi Heřmanice, solního věřitele na panství hradištském.

Pod přísnou pokutou nebylo nikomu na panství dovoleno (ani jednotlivci, ani vesnicím solníci smiřické přikázaným) bráti sůl jinde než ze skladu smiřického. Jen Mezleč (u Hoříček) záhy se vyzula ze závazku vykoupivši se dvěma kopami obci smiřické ročně. Ani forman nesměl se opovážiti prodávati potají sůl po vesnicích. Kdo proti zákazům jednal, ztratil koupenou sůl a zaplatil pokutu, o níž dělilo se městečko s vrchností. Tak Matěj Jošt z Hrubé Skalice (*tj. Velká Skalice – dnes jen Skalice u Smiřic*) přivezl si jednou z Prahy pro sebe jen soudek soli a byl za to dvěma kopami od obce smiřické pokutován. Jmenovaným rokem ujaly se Smiřice „handlu solního“ cele samy, zaplativše panu Pelcovi z Heřmanic hotově 525 zl.; zbytek dluhu svého 728 zl. uvolily se po termínech do šesti roků zaplatit. Zjednali si vlastního stálého formana, jenž jim přivážel sůl z císařských solnic pražských. V letech pozdějších neobmezovali se jen na sůl pražskou, kupovali v Mathause i v Budějovicích.

V knize obecních „počtů“ nacházíme také položku: 4 kopy 48 grošů, které byly dány Václavu Runkasovi, „co chodil do Kardašovy Řečice v příčině soli“. Nejčastěji však kupovala se sůl z Hradce Králové. Forman jezdil pro ni dvakrát za měsíc. R. 1721 přivezl 12. ledna z hradecké solnice 8 soudků, 18. ledna z Budějovic od Gläsera 16 soudků, pak přivezl sůl 10. a 20. února, 7. a 13. března, 20. a 29. dubna, 2. a 17. máje, 5. a 16. června; za celé to půlletí byl forman Morávek jen jednou v Budějovicích, všecku ostatní sůl přivezl z Hradce. Celkem koupili asi 120 beček za pololetí. Z druhého pololetí r. 1697 zachoval se výkaz o vystavené soli na Smiřicích (pro vesnice náležející k jedné polovici panství druhdy gallasovského).

Smiřice a jednotlivé obce odebrali sůl v uvedených cenách:

Městys Smiřice	97 kop 49 grošů	Černilov	22 kop 11 grošů
Malé Smiřičky	34	Divec	11 3
Černožice a Čáslavky	25 57	Piletice	6 3
Holohlavy	34 35	Rusko (<i>Rusek</i>)	18 28
Vlkov	36 54	Malá Skalice (<i>Skalička</i>)	11 3
Smržov	15 41	Hrubá Skalice (<i>Skalice</i>)	26 51
Lejšovka	14 36	Číbuz	11 3
Libřice	25 9	Hubíles	21 35
Výrava	16 30	Bukovina	18 6
Librantice	13 20	Rozběřice	22 13

Užitek z bečky býval asi 57 grošů. R. 1701 vynesl obchod solní 103 kopy za půlletí. Počátkem 19. století platil se soudek soli 14 zl. 46 kr., krušec po 15 zl. 16 kr. Formanům dalo se mýta a od nakládání zvlášť z 1 krušce po 3 kr. Mimo to „pasírovala“ se úřadu vrchnostenskému ročně 1 bečka a všem, kteří „purkmistrovský úřad vydržovali“ dohromady 2 bečky. Přes to, že užitek byl slušný, mívali Smiřičtí s prodejem solním, resp. s nakupováním, nemalé starosti. Dle kontraktu

musila se sůl platit hotově v solnicích, a že nebylo peněz, viděti r. 1701, kdy „pro lepší pořádnost, protože se jeden sklad za druhým na dluh skládá“, půjčil obci forman solní Jan Knaysl 100 kop. A nebylo později lépe. Vesnice platily vůbec za sůl liknavě (*Pozn.: nepřipomíná vám to současné poměry?*), každého tížily válečné průchody vojsk přátelských i nepřátelských, děla kontribuce, dluhy rostly, rostly, až konečně rozhodl se úřad městyse Smiřic asi r. 1743 obchodu solního se vzdáti, nechtěje déle „chyby a křivdy trpěti“. Vrchnost – Marie Terezie, svobodná paní z Gastheimu, svatě říše římské rozená hraběnka Šternberková, dědičná paní panství smiřického – přijala nabídku, když jí poddané město „solní obchod oferirovalo“, a zavázala se:

„... Kdežto dle dobrovolného z obou stran kontraktu postoupíce mně k užívání všechny vesnice na celém panství, toliko městečko Smiřice pro sebe vyměnily, by na časy věčné tak jako prve užívaly pro sebe sůl v bečkách nebo po žejdlících bráti a solí svou vlastní v městečku handlovati mohly, z kteréhožto handle každoročně 5 kop do důchodu mého panského platiti se uvolili – naproti čemuž za ty mně postoupené vesnice, které důchod můj poddané mé ve vesnicích solí zaopatřiti neopomine, obci mé smiřické každoročně na věčné časy čtrnácte sudů čtyřvěderních piva z pivovaru mého smiřického dávati se uvoluju a takové jim vydávati milostivě nařizují s tou svobodou, aby oni takové pivo svobodně v městečku Smiřicích buď při jarmarcích neb o posvíceních neb kdykoli vyšenkovati a zpeněžiti mohli. Při tom také zavazují své budoucí pány dědice panství, aby žádný z nich té milosti jim odmítati a rušiti se neopovažoval z příčiny té, že užitek z handle solního prve jim patřiti a oni mně takový postoupili, který nyní do důchodu mého táhne.“

Smiřičtí si oddechli a nemajíce starosti s obcemi, pomalu spláceli dluhy své solní a čepovali o posvícení a jarmarcích pivo panské. Ale netěšili se tomu dlouho. I vrchnostenskému úřadu stal se obchod solní nepříjemným, snad málo výnosným, a chtěl se ho zbavit. Jak? Zastavil r. 1750 dávku 14 sudů piva a poručil obci zásobovati zase vesnice solí. Přijítí o 14 sudů piva a upadati zase do dluhů, z nichž ještě ani nevyvázli a před nimiž je sama vrchnost nedávno varovala, pak porušení smlouvy a zase poplatky za sůl vrchnosti odevzdávat, pohnulo purkmistra a konšely, že podali Jejich Excelencím – panu Janu hraběti z Gastheimu a hraběnce Marii Terezii – memoriál (sice v nejponiženější formě, ale přece s jakýmsi vědomím zodpovědnosti a opatrnosti). Píší:

„My ovšem hned na to tak spěšně s odpovědí jsme se rozmysliti nemohli a taky v tom příčina jest, že nejsme s to, abychom my sedláky solí zakládali, neb nemáme té mohovitosti a jsouce oni nám prve na 400 kop dlužni, od nich těžce co dostati můžeme. Tím handl solní bez rozmýšlení na sebe vztáhnouti hned jsme sobě netroufali, nýbrž na tom jsme mezi sebou zavřeli, bychom 3 nebo 4 měsíce patentirovali a čekali; vyšetřice nyní, jak v jiných městech a městečkách i na panstvích se handluje, že vrchnosti z 1 soudku po 1 kopě užitku berou, jiná ale města jen (přes fúrión) po 30 groších přijímají, zde pak Vaše milost hraběcí hned od nového léta do 20. aprilis ze soudku po 30 groších bere.

A poněvadž pak jedenkrát s milostivou vrchností ta transakce se stala, i také to v našich od 106 let zachovalých privilejiích od dědičné naší vrchnosti její milostivé paní hraběnky, též taky od Jeho Excellence pana hraběte obou vlastníma rukama podpisy a přitisknutí hraběcích pečovtů máme, aby nám každoročně za týž handl 14 sudů piva na věčné časy se dávaly, takové ale pivo od 9. januari letošního roku zastavené máme, my pak těch milostivě confirmovaných privileji se držeti povinni jsme, aby potomci naši budoucně na nás neměli příčiny naříkati.

V kteréžto příčině utíkáme se k vašim hraběcím milostem Exc. a poniženě prosíme, aby se k nám tak milostivě nakloniti (však bez našeho nejponiženějšího vyměrování) a nám podle confirmovaných privileji svobodný solný handl neb 14 sudů piva na budoucí časy milostivě pasírovati ráčili, abychom v tu vojnu zdělané na 2000 kop dluhů tím spíše vyplatiti mohli. Za kteroužto milost nám učiněnou sám Pán Bůh všemohoucí odplatitelem býti ráčí. Těšíce se

milostivé resoluci, jsme a zůstáváme za Vaši hrab. Exc. na modlitbách dnem i noci trvajících věrní poddaní purkmistr a konšelé městyse Smiřic n. L.“

Kterak majitelé panství odpověděli, není známo; tolik jen jisto, že spor o 14 sudů piva trval velmi dlouho a vyřízen byl teprve r. 1788 přípisem z administrace státních statků, jež se odvolává na nejvyšší rozhodnutí z 11. prosince 1786, kterýmžto bylo každému dovoleno sůl pro vlastní potřebu kupovati z c. k. solnic. Než ani tím spor neukončen definitivně. Smiřičtí nechtěli nikterak vrchnost ze závazku propustit. Dávala později vrchnost aspoň 7 sudů piva a prominula roku 1791 obci robotní povinnost na „louce v oboře“ s podmínkou, kdyby měl býti volný nákup soli někdy omezen, že přijde plně v platnost smlouva z r. 1743.

Na doplnění:

30. června 1696 Jan Josef ze Šternberka obnovil privilegia o pozůstalostech i o svobodném obchodování se solí.

Připomeňme si ještě, že obecní solnice bývala v domě čp. 17 (na místě, kde je nyní dům s obchodem pí Slušíkové) – psalo se o něm ve Zpravodaji č. 4/2004.

Navíc konformuje (pozn.: dává souhlasné vyjádření) artikule smiřických cechů:

- artikule cechu ševcovského z roku 1662
- artikule cechu řeznického z roku 1667
- artikule cechu krejčovského z roku 1672

19. 11. 1716 uděluje další konformaci Marie Terezie kněžna z Paaru a v červenci 1743 je vepsána konformace Marie Terezie z Gastheimu rozené hraběnky Šternberkové.

Podle Josefa Zemana pro Zpravodaj Miroslav Volák

Nabízíme k pronájmu nebytové prostory

ve Smiřicích v domě čp. 40 v Zemanově ulici – v současné době je zde prodejna potravin fy KUBÍK. Jedná se o 121 m² prodejní plochy, 18 m² kancelář a příslušenství, sklad 81 m².
Bližší informace na tel. 603 152 762 a 602 857 963

Informace z veřejné linkové autobusové dopravy

Cyklobusy 2005

Cykloturistika je fenoménem, který v posledních letech doznává v oblasti Orlických hor a jejich širokém podhůří nebývalého rozmachu. Veřejná linková autobusová doprava musela velmi rychle reagovat na požadavek přepravy cestujících s jízdními koly do turisticky atraktivních míst v regionu.

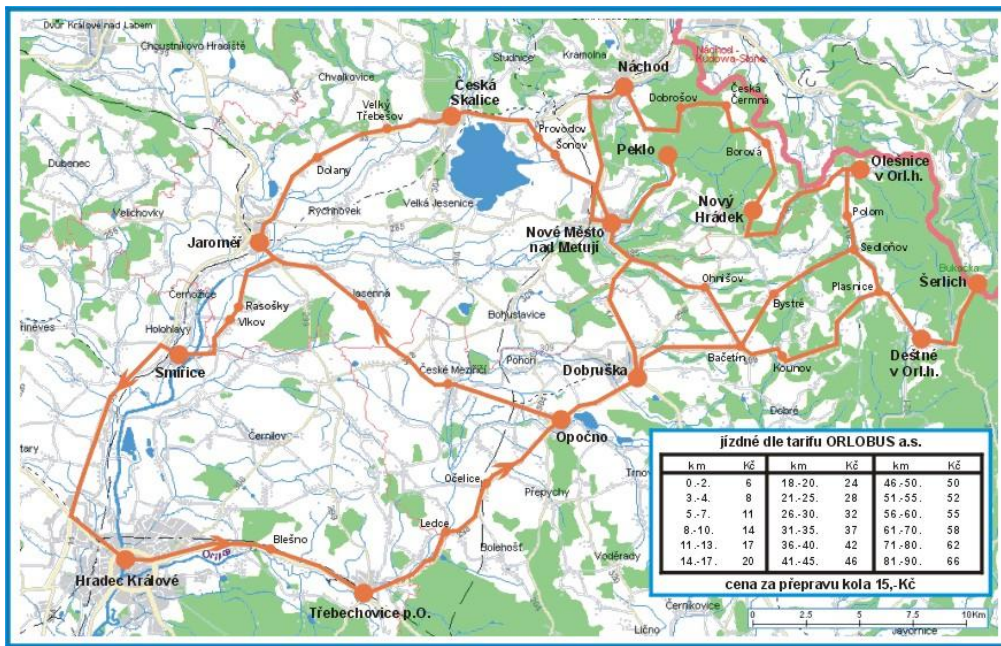
Po loňských zkušenostech připravila akciová společnost ORLOBUS Nové Město n. M. trasy cyklobusů v roce 2005 spolu s Dobrovolným svazkem obcí Region Orlické hory a partnery DSO Region Novoměstsko, Městem Dobruška za finanční podpory Pivovaru Náchod, Královéhradeckého kraje a dalších měst a obcí dotčených touto dopravou.

Cykloturistické linky budou v roce 2005 provozovány v období od 12. 6. do 28. 9. o sobotách, nedělích, státních svátcích a v pondělí 4. 7.

Autobus s přívěsem pro přepravu jízdních kol bude odjíždět od smiřické železniční stanice v 6,50 h. přes Opočno a Dobrušku na Šerlich v Orlických horách (1 025 m n.m.) s příjezdem v 9,15 h. Spoj přepravuje cestující i bez jízdních kol. Jízdné je stanoveno dle běžného tarifu ORLOBUS a.s. (v relaci Smiřice–Šerlich 62,- Kč) a 15,- Kč za přepravu jízdního kola.

Bližší informace na propagačních letáčích v každém autobusu ORLOBUS a. s., v IC jednotlivých měst nebo v informačních kancelářích ORLOBUS a. s., tel. 491 810 358, 491 474 499.

Ing. Martin Prouza, ORLOBUS a. s.

JAROMĚŘ - ČESKÁ SKALICE - NOVÉ MĚSTO N.MET. - BAČETÍN - DEŠTNÉ V O.H. - ŠERLICH				NOVÉ MĚSTO N.MET. - PEKLO			
7,28	12,85	0	Jaroměř, Josef. Korunní hradby	11,10	16,25	0	Nové Město n.Met., Náchodská
7,30	12,15	3	Jaroměř, aut.st.	11,05	16,20	1	Nové Město n.Met., Žel.st.
7,35	12,20	7	Dolany	11,00	16,15	2	Nové Město n.Met., Na Rychtě
		11	Velký Třebošov	10,56	16,11	3	Nové Město n.Met., nám.Republiky
7,50	12,35	14	Česká Skalice,nám.	10,52	16,07	3	Nové Město n.Met., Husovo nám.
		16	Česká Skalice,Rozkoš	10,48	16,03	3	Nové Město n.Met.,nám.Republiky
8,00	12,45	21	Provodov,Šonov,Šonov,hostinec	10,41	15,96	4	Nové Město n.Met., Na Rychtě
8,15	8,30	25	Nové Město n.Met., Žel.st.	10,35	15,90	4	Nové Město n.Met., Sokolská
8,25	8,35	27	Nové Město n.Met., Husovo nám.	10,28	15,83	6	Jestřebí,Lišá bouda
	(30	Ohnišov,Zákravá	10,23	15,78	10	Jestřebí, Peklo
)	31	Bohdašín,Vanovka	10,22	15,77		
8,34	(32	Ohnišovu,Jelena	10,21	15,76		
(8,65	(0	Dobruška,aut.st.	((
8,41	8,87	19,26	7	Bačetín	10,15	15,70	
8,45	9,12	13,30	10	Bystře v Or.h.	10,11	15,65	
		13,33	11	Sněžné,odb.Dobřany	10,07	15,62	
8,52	5,19	13,37	14	15 Sedloňov,hostinec	10,03	15,58	
8,56	9,23	13,41	16	17 Deštné v Or.h.,odb.Špičák	9,99	15,54	
9,00	5,27	13,45	18	20 Deštné v Or.h.,Národní dům	9,95	15,50	
		90	21 Deštné v Or.h.,Janovka				
9,05	9,30	13,50	51	22 Deštné v Or.h.,Žákouf hot.Orlice			
9,15	9,40	14,00	27	27 Deštné v Or.h.,Šerlich,Masaryk.ch.	9,45	10,45	15,00

NÁCHOD - DOBROŠOV - NOVÝ HRÁDEK - OLEŠNICE V O.H. - DEŠTNÉ V O.H. - ŠERLICH				JOSEFOV - HRADEC KRÁLOVÉ - OPOČNO - DOBRUŠKA - DEŠTNÉ V ORL.H. - ŠERLICH			
8,00	12,30	0	Náchod,aut.st.	11,40	16,25	0	Jaroměř,Josefov,Korunní hradby
8,06	12,36	2	Náchod,nemocnice	11,34	16,19	1	Jaroměř,Josefov,nám.
8,10	12,40	4	Lipí	11,30	16,15	3	Rasošky
8,14	12,44	6	Jábice	11,26	16,11	4	Vlkov
8,17	12,47	8	Dobrošov	11,22	16,07	9	Smiřice,Žel.st.
8,22	12,52	11	Česká Čermná	11,18	16,03	23	Hradec Králové,aut.st.Koruna
8,27	12,57	14	Borová	11,13	15,98	34	Třebechovice p.Oreb,nám.
8,45	13,10	18	Nový Hrádek,nám.	11,05	15,90	38	Třebechovice p.Oreb,nám.
8,51	13,16	21	Janov,Tis,odb.Sněžné	10,96	15,81	40	Ledce
		22	Nový Hrádek,Rzyu Paříčků	10,94	15,79	47	Ošetice
		23	Nový Hrádek,Rzyu Andřů	10,92	15,77	52	Opočno,nám.
8,57	13,22	24	Nový Hrádek,Rzyu vl.odb.Dlouhé	10,90	15,75	56	0 Dobruška,aut.st.
9,10	13,30	27	Olešnice v Or.h.,nám.	10,85	15,70	60	7 Bačetín
9,14	13,34	30	Sedloňov,Polom,odb.Sněžné	10,77	15,62	65	8 Kounov,hostinec
9,16	13,36	31	Sedloňov,Polom	10,76	15,60	71	Deštné v Or.h.,Plasnice
9,19	13,39	33	Sedloňov,hostinec	10,73	15,58	72	Deštné v Or.h.,odb.Špičák
9,23	13,43	36	Deštné v Or.h.,odb.Špičák	10,29	15,14	75	20 Deštné v Or.h.,Národní dům
9,27	13,47	38	Deštné v Or.h.,Národní dům	10,26	15,11	77	22 Deštné v Or.h.,Žákouf hot.Orlice
		39	Deštné v Or.h.,Janovka	10,24	15,09	82	27 Deštné v Or.h.,Šerlich,Masaryk.ch.
9,30	13,50	40	Deštné v Or.h.,Žákouf hot.Orlice				
9,40	14,00	45	Deštné v Or.h.,Šerlich,Masaryk.ch.	10,15	15,00		

Cyklobusy jsou v provozu 12.6. - 28.9.2005 o víkendech a státních svátcích včetně pondělí 4.července !!! Přepravují se i cestující bez jízdních kol.

INFORMACE PRO PŘEDPLATITELE

Vzhledem k tomu, že toto číslo dostává v rámci prezentace nového vzhledu Zpravodaje každá domácnost zdarma, bude stávajícím předplatitelům posunuto předplatné do čísla 1/2006.

Máte-li zájem dostávat Zpravodaj až do domu, můžete si jej předplatit na sekretariátu Městského úřadu Smičice u sl. Joštové. Předplatné na rok (4 čísla) činí 40,- Kč.

Informace na tel. 495 809 010, 777 332 691 nebo e-mail: jostova@smirice.cz.

ZPRAVODAJ Smičic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smičice, Palackého 106, 503 03 • evidenční číslo: MK ČR E 16060 • Odpovědný redaktor - Miroslav Volák • Příspěvky zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko Smičice, Palackého 124, e-mail: meks.smirice@tiscali.cz • Vychází 4x ročně. • Cena jednoho výtisku 10,- Kč • Náklad tohoto čísla 1000 ks • Tiskne: A.P. Progestisk, a.s., Bieblova 133, 500 03 Hradec Králové 3 • Ve Smičicích, Holohlavech a Rodově předplatitelům donáška až do domu. • Prodej - Tabák U Jedličků a sekretariát MěÚ Smičice • Uzávěrka příštího čísla do 31. července 2005 •